

UNIVERZITA PARDUBICE

FAKULTA EKONOMICKO-SPRÁVNÍ

DIPLOMOVÁ PRÁCE

2024

Bc. Andrea Kseňáková

Univerzita Pardubice
Fakulta Ekonomicko-správní

**Přítomnost obecní policie v územně samosprávných celcích jako prevence
krádeží?**

Diplomová práce

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Akademický rok: 2023/2024

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Bc. Andrea Kseňáková**
Osobní číslo: **E22483**
Studijní program: **N0488A050001 Hospodářská politika a veřejná správa**
Specializace: **Ekonomika veřejného sektoru**
Téma práce: **Přítomnost obecní policie v územně samosprávných celcích jako prevence krádeží (srovnávací případová studie)**
Zadávací katedra: **Ústav správních a sociálních věd**

Zásady pro vypracování

Cílem diplomové práce je na vzorku až pěti územně samosprávných celků Pardubického kraje (města a obce), které provozují obecní policii, zhodnotit vliv přítomnosti obecní policie na vývoj trestného činu krádeže ve městě (obci) a tyto výsledky porovnat s vývojem krádeží v podobných městech a obcích Pardubického kraje, které obecní policii neprovozují. Podle zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, mají obce právo zřízovat obecní policii jako instituci řešící přestupky na území obce. Přítomnost strážníků ve veřejném prostoru (hlídkování) však může mít preventivní účinek na kriminalitu v obci tím, že odradí potenciální pachatele krádeží. Je však otázkou, zda města/obce provozují obecní policii za tímto účelem.

Osnova:

- Kriminalita, její prevence a represe u Policie ČR a obecní policie
- Design výzkumu
- Srovnávací případová studie

Rozsah pracovní zprávy: **50**
Rozsah grafických prací:
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

GŘIVNA, T., SCHEINOST M. a ZOUBKOVÁ I. *Kriminologie*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, 587 s. ISBN 978-80-7598-554-5.
HIRINKO, M. *Pořádková činnost policie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2020, 354 s. ISBN 978-80-7380-793-1.
ŠEBESTA, P. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2018, 279 s. ISBN 978-80-7552-455-3.
VETEŠNÍK, P., CHAUER I. a ZÍDKA A. *Obecní policie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013, 330 s. ISBN 978-80-7380-463-3.
YIN, R. K., *Case study research and applications: design and methods*. London: SAGE, 2018, pp. 319 ISBN 978-1-5063-3616-9.

Vedoucí diplomové práce: **doc. Ing. Robert Baťa, Ph.D.**
Ústav správních a sociálních věd

Datum zadání diplomové práce: **1. září 2023**
Termín odevzdání diplomové práce: **30. dubna 2024**

prof. Ing. Jan Stejskal, Ph.D. v.r.
děkan

L.S.

doc. Ing. Romana Provozničková, Ph.D. v.r.
garant studijního programu

V Pardubicích dne 1. září 2023

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji:

Práci s názvem Přítomnost obecní policie v územně samosprávných celcích jako prevence krádeží? jsem vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Beru na vědomí, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a směrnicí Univerzity Pardubice č. 7/2019 Pravidla pro odevzdávání, zveřejňování a formální úpravu závěrečných prací, ve znění pozdějších dodatků, bude práce zveřejněna prostřednictvím Digitální knihovny Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 10. 04. 2023

Bc. Andrea Kseňáková v. r.

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala svému vedoucímu práce, panu doc., Ing. Robertu Baťovi, Ph.D., za jeho trpělivost a vstřícnost při psaní diplomové práce, ale také za odborné rady a cenné připomínky. Dále bych také chtěla poděkovat rodině a svým přátelům, za jejich podporu, pomoc a ochotu v období psaní diplomové práce.

ANOTACE

Tato diplomová práce je deskriptivní a zároveň exploratorní, vícepřípadovou a srovnávací případovou studií, která odpovídá na výzkumnou otázku: „*Má přítomnost obecní policie vliv na počet trestných činů krádeže?*“ Analýza je zaměřena na pomoc městům, městysům a obcím s rozhodováním při zřízení městské a obecní policie. Údaje a data byla pořízena na stránkách Policie ČR, mapy kriminality, Českého statistického úřadu a stránkách jednotlivých obcí a měst. Pardubický kraj má 451 obcí, z toho 38 měst a 12 městysů. Z 38 měst Pardubického kraje má 22 měst zřízenou městskou policii. Z 401 obcí má obecní policii zřízenou pouze 1 obec.

KLÍČOVÁ SLOVA

Kriminalita, bezpečnost, samospráva, obecní policie, finance

TITLE

Presence of municipal police in territorial self-governing units as theft prevention?

ANNOTATION

This diploma thesis is a descriptive and at the same time exploratory, multi-case and comparative case study, which answers the research question: "*Does the presence of municipal police affect the number of theft offences?*" The analysis is focused on helping cities, townships and municipalities with decision-making in establishing a municipal police. The data were collected on the websites of the Police of the Czech Republic, the crime map, the Czech Statistical Office and the websites of individual municipalities and towns. The Pardubice Region has 451 municipalities, of which 38 are towns and 12 are townships. Of the 38 towns in the Pardubice Region, 22 have established municipal police. Out of 401 municipalities, only 1 municipality has a municipal police.

KEYWORDS

Crime, Security, Local Government, Municipal Police, Finance

OBSAH

SEZNAM OBRÁZKŮ	9
SEZNAM TABULEK.....	10
SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK.....	11
ÚVOD.....	12
1 PREVENCE KRIMINALITY A LEGISLATIVA	13
1.1 Kriminalita a její prevence	13
1.1.1 Definice kriminality	13
1.2 Druhy kriminality.....	23
1.2.1 Majetková kriminalita	24
2 SOUČINNOST OBECNÍ POLICIE A POLICIE ČR	28
2.1 Obecní policie.....	28
2.1.1 Definice obecní policie.....	28
2.1.2 Kvalifikační předpoklady strážníků obecní policie.....	31
2.1.3 Povinnosti a oprávnění strážníků obecní policie.....	32
3 ROLE OBECNÍ POLICIE V ÚZEMNĚ SAMOSPRÁVNÝCH CELCÍCH PARDUBICKÉHO KRAJE.....	39
3.1 Průzkum Pardubického kraje.....	39
3.2 Metodologie případové studie	41
3.3 Analýza statistických metod.....	50
3.4 Zodpovězení výzkumné otázky	57
ZÁVĚR.....	58
POUŽITÁ LITERATURA	60
SEZNAM PŘÍLOH.....	64

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 Systém prevence kriminality v ČR.....	22
Obrázek 2 Vývoj celkové kriminality v krajích ČR za rok 2022.....	23
Obrázek 3 Počet trestných činů na úseku majetkové kriminality v letech 2021-2022	27
Obrázek 4 Mapa Pardubického kraje včetně jeho okresů.....	40
Obrázek 5 Předpoklad normality	52
Obrázek 6 Levenův test.....	53
Obrázek 7 Mann-Whitney U test	54

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1 Meziroční změna podle druhu kriminality v ČR v letech 2021-2022	24
Tabulka 2 Analogie mezi testy	49
Tabulka 3 Přepočet trestných činů krádeže na 1000 obyvatel v ÚSC se zřízenou OP	50
Tabulka 4 Přepočet trestných činů na 1000 obyvatel v ÚSC bez zřízené OP	51
Tabulka 5 Výsledky statistického testu pro roky 2014-2023	56

SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK

ČR	Česká republika
MZV ČR	Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
MV ČR	Ministerstvo vnitra České republiky
aj.	a jiné
tzv.	takzvané
IZS	Integrovaný záchranný systém
ÚSC	územně samosprávné celky
OP	Obecní policie
MP	Městská policie
NRP	normální rozdělení pravděpodobnosti
TČ	trestný čin

ÚVOD

Politika prevence kriminality má v demokratické České republice (ČR) již dlouholetou tradici, neboť je její nepřetržitou součástí prakticky od samého počátku, tj. od roku 1993, kdy se v ČR začala prevence kriminality systematicky formovat jako nedílná součást vládní politiky (Prevence kriminality, 2023). Otázky, které se týkají kriminality a trestné činnosti vzbuzují u občanů pocit nejistoty a strachu, což může mít negativní dopad na kvalitu jejich společenského života. Klíčové pro důvěryhodnost státu je pocit bezpečí obyvatel a důvěra v zajištění bezpečnosti na místní úrovni (MZV ČR, 2023). Na místní úrovni mohou města a obce zřizovat městskou a obecní policii. Obecní policie (OP) je institucí, která má povinnost zajistit bezpečnost a veřejný pořádek na území konkrétního města či obce. Přítomnost strážníků a hlídek ve veřejném prostoru má potenciál odradit možné pachatele krádeží, čímž by mohla být snížena míra trestné činnosti.

Cílem diplomové práce je na vzorku až pěti územně samosprávných celků Pardubického kraje (města a obce), které provozují obecní policii zhodnotit vliv přítomnosti obecní policie na vývoj trestného činu krádeže ve městě a obci a tyto výsledky porovnat s vývojem krádeží v podobných městech a obcích Pardubického kraje, které obecní policii neprovozují. Proto byla položena výzkumná otázka: „*Má přítomnost obecní policie vliv na počet trestných činů krádeže?*“

Diplomová práce je členěna do tří kapitol. První kapitola je zaměřena na výklad kriminality, její druhy a prevenci. V druhé kapitole jsou vysvětleny pojmy obecní policie, definovány předpoklady strážníků OP a jejich povinnosti a oprávnění v souladu se zákonem číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů, včetně vztahu obecní policie a Policie ČR. Třetí kapitola je analýzou, která je založena na deskriptivní a zároveň explanatorní, srovnávací případové studii. Jejím hlavním cílem je posoudit dopad přítomnosti obecní policie na úroveň trestné činnosti v městech a obcích, které mají obecní policii, a ve městech a obcích bez ní. Pro provedení této analýzy je použit statistický test jako nástroj případové studie.

1 PREVENCE KRIMINALITY A LEGISLATIVA

Pro pochopení náplně práce obecní policie je třeba vysvětlit určité pojmy. Těmito pojmy jsou samotná kriminalita, její druhy a v poslední řadě její prevence. Prevence kriminality je velmi důležitou, jelikož může předcházet a zabránit spáchání samotné trestné činnosti. Když selže prevence, na řadu přichází trestní represe a penologie. Pro následné řešení věci je mimo jiné, důležitá znalost trestního zákoníku.

1.1 Kriminalita a její prevence

1.1.1 Definice kriminality

Mnoho autorů definovalo kriminalitu několika různými způsoby. Některé z nich jsou uvedeny níže.

Například dle Gřivny aj. (2019: 26) „*Kriminalita jako sociálně patologický fenomén má aspekty společenské i osobnostní, sociologické, psychologické, psychiatrické, pedagogické, trestněprávní a jiné*“. Kriminalita je předmětem zkoumání kriminologie. Kriminologie je společenskovědní disciplínou a je spojena s ostatními vědními disciplínami. Kriminologii lze považovat za nauku multidisciplinární.

Toušek aj. (2018: 27) považují kriminalitu za koncept, který je nejednoznačný a střetávají se v něm tři hlediska: legální, morální a útrpné. Legální hledisko považuje kriminalitu za takové jednání, které je označeno za nezákonné, co se týče trestního práva. Hranici mezi trestným a netrestným jednáním určuje stát. V rámci morálního hlediska hraje nezákonnost pouze vedlejší roli a jednání je označeno za nepřípustné, protože je hodnotově nesprávné. Hlavní roli zde hraje jedinec.

Dle Gřivny aj. (2019: 32-34) definice kriminality je následující „*Kriminalita je masovým, hromadným jevem, skládajícím se z mnoha prvků*“. Stav kriminality může být popsán pomocí tří ukazatelů. Prvním ukazatelem je rozsah kriminality, tedy údaj o počtu trestných činů, který je udáván v absolutních číslech. Rozsah kriminality však neobsahuje informace o počtu obyvatel na daném území, a proto není pro popis kriminality dostačující a je třeba dalšího ukazatele. Druhým ukazatelem je úroveň kriminality neboli rozsah poměřený četností možných nositelů tohoto jevu. Úroveň kriminality je udávána v indexech na 10 000 nebo 100 000 obyvatel v dané lokalitě. K získání odpovědi na to, jaký druh trestné činnosti je páchan nejčastěji anebo kdo páchá trestnou činnost více; zdali ženy nebo muži; je třeba kriminalitu strukturovat. Struktura kriminality je vymezena znaky, které se mohou týkat povahy trestného

činu, vlastností osoby pachatele či oběti (věk, pohlaví, vzdělání). Dynamika, je jedna z charakteristik kriminality. Dynamika ukazuje vývoj kriminality a jejich složek v určitém časovém intervalu. Pro interpretaci vývoje kriminality se uplatňuje pojem „tendence kriminality“. Směr vývoje kriminality má tři fáze, a to klesající tendenci, vzestupnou tendenci a bod stagnace.

Dle Gřivny aj. (2019: 34-36) kriminalita je dělena na skutečnou, registrovanou a latentní. O skutečné kriminalitě je definována počtem reálně spáchaných trestných činů. V realitě je tato skutečnost téměř nemožná, jelikož policejní orgány jsou schopny vlastní činností nebo na základě oznámení, zjistit pouze část skutečné kriminality. Ta část skutečné kriminality, kterou se podaří zjistit a zaevidovat, se označí jako kriminalita registrovaná. Latentní kriminalitou je pak rozdíl mezi skutečnou a registrovanou kriminalitou. Prevence kriminality

Dle Gřivny aj. (2019: 151) „*Prevence kriminality představuje soubor nejrůznějších společenských aktivit orientovaných na odstranění, oslabení či neutralizaci kriminogenních faktorů*“. Snaží se ovlivňovat faktory, které přímo i nepřímo působí na vznik kriminality. Působí také na podněty a příležitosti směřující ke spáchání trestné činnosti a také na potencionální oběti a pachatele. Chce vytvořit jakýsi kladný vzorek, kterým by se lidé ve společnosti měli řídit a vyvarovat se tak antisociálního chování směřujícího k trestné činnosti. Kontrolou kriminality se rozumí její ovlivňování formou:

- a) **Snižování kvantity kriminality** (dojde k poklesu růstu kriminality nebo k jeho zastavení),
- b) **Snižování kvality kriminality** (snižování škodlivosti významných forem kriminality, především násilné, mravnostní a hospodářské).

Dle Gřivny aj. (2019: 151) pojem „*kontrola*“ vyjadřuje snahu o vzájemnou vyváženost dvou strategií:

- a) **Trestní represe** (obrana, zábrana), která se specializuje na důsledky kriminogenního vývoje,
- b) **Prevence kriminality** (předcházení), která se zaměřuje na kriminogenní faktory v časovém předstihu.

Podle Firstové a Zámka (2021: 56) se preventivní strategie dostaly na stejnou úroveň jako ty represivní a v současné době jsou dokonce i upřednostňovány. Na trestní represu se nahlíží jako na jeden z nástrojů, který přispívá ke kontrole trestné činnosti. Účelem trestu je

odradit pachatele od další trestné činnosti, snaha převychovat pachatele v řádné občany a ochránit tak společnost.

Dle Zapletala aj. (2005: 8) „*Prevenici kriminality lze v tomto širokém kontextu vnímat jako veškerá opatření směřující k eliminaci trestné činnosti před jejím započítím případně před jejím pokračováním.*“

Na Slovensku je již aplikována právní úpravu, která je zaměřena výlučně na prevenci kriminality. Podle zákona č. 583/2008 Zb. Z., *o prevencii kriminality a inej protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov* „*Prevenici kriminality se dle tohoto zákona rozumí cílevědomé, plánovitě, koordinované a komplexní působení na příčiny a podmínky, které vyvolávají anebo umožňují kriminalitu a jinou protispolečenskou činnost, s cílem jejich předcházení, potlačování a zamezování.*“

Osmančík (1997) prevenci kriminality chápe jako „*Soubor nejrůznějších aktivit netrestního charakteru, které vyvíjejí státní, veřejné i soukromé instituce i jednotlivci, orientované na odstranění, blokaci či oslabování faktorů, o nichž se soudí, že jsou příčinami kriminality.*“ Pozornost je věnována zejména příčinám a podmínkám páchaní trestné činnosti.

Dle Gřivny aj. (2019: 152) se před rokem 1989 prevence kriminality dělila na **obecnou a speciální**. V současné době se používá toto dělení:

- a) podle obsahu, který rozlišuje, zda prevence kriminality bude zaměřena na pachatele, oběti nebo situace,
- b) podle okruhu adresátů,

Podle Gřivny aj. (2019: 152-156) je obsahové zaměření rozděleno na preventivní aktivity, které se dělí na prevenci:

- sociální,
- situační,
- viktimologickou.

Dle Gřivny aj. (2019: 152-156) **sociální prevence** cílí na sociální kriminogenní faktory, na jejich identifikaci, překonávání či neutralizaci. Sociální prevence je spojena s pozitivní socializací a edukací lidí, vztahuje se k etickému kodexu a platnému právnímu řádu. Sociální prevence se snaží o to, aby se jednotlivci a skupiny opíraly správným směrem. Snaží se, aby se vyhnuly negativním vlivům, které by mohly nastartovat jejich delikventní způsob života.

„Sociální prevence tak působí v širokém záběru, a to od úrovně ochrany a rozvoje jednotlivce přes modifikaci jeho nevhodného rodinného zázemí, dále k úpravám působení širšího sociálního zázemí (škola, volnočasové aktivity) až po zásahy v makrosociální vrstvě společnosti (hodnoty, normy, právní řád).“ Sociální prevence by měla naplňovat zásady otevřené demokratické společnosti, ve které jsou garantovány základní demokratické hodnoty, lidská práva a svobody, včetně práva lidí na bezpečnost, které je zakotveno v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a v Evropské úmluvě o lidských právech. Stát a společnost dosahuje žádoucího stupně konformity lidského chování, zejména vnější kontrolou lidského chování, to je závislé na fungování normativních systémů a jejich subsystémů. Působení normativních systémů je charakterizováno sankcemi za určité chování, které jsou buď negativní (pokuty, soudní tresty, morální izolace) nebo pozitivní (peněžitě odměny, pochvaly, morální ocenění). Zvláštní postavení v oblasti normativních systémů má **právní řád**, na jehož fungování se podílí celá soustava státních institucí. Principem demokratického právního státu, podle něhož je dovoleno vše, co není zákonem zakázáno (článek 2 odstavec 3 Listiny), současně požaduje, aby bylo zákonem zakázáno dostatečné množství jednání, které společnosti škodí. Dle římského práva by měly být zákazy použity jen v nejmenší možné míře, která ještě postačuje k dosažení cíle. Právní řád určuje směr, kterým by se měl efektivní rozvoj sociální prevence vyvíjet. Základem prevence kriminality je kvalitní zákonná úprava. Bez ní vzniká právní prostředí, ve kterém se kriminalitě daří a ve kterém je narušena právní jistota občanů. V této oblasti mezi zákonnou úpravu patří především zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník*, ve znění pozdějších předpisů, který se skládá z obecné a zvláštní části. Obecná část je složena z osmi hlav (§ 1- § 139). Podle zákona č. 40/2009 Sb., *trestního zákoníku*, ve znění pozdějších předpisů, hlavy druhé § 13 „*Trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně.*“ Zvláštní část obsahuje třináct hlav (§ 140-§ 418). Jednotlivé hlavy jsou specializovány na trestné činy proti životu a zdraví, majetku, životnímu prostředí a dalším. Důležitou roli zde hraje veřejné mínění, na základě něj může společnost odsoudit jednotlivce za jeho nežádoucí chování a vystavit ho hanbě a posměchu. Svoji úlohu zde sehrávají také média, která většinou nepřesně prezentují vzniklé události a zaměřují se spíše na negativní kauzy, protože přilákají více pozornosti.

Podle Gřivny aj. (2019: 157) výše uvedené faktory patří do vnější kontroly lidského chování. Ovšem existují také faktory, které ovlivňují vnitřní lidské chování. Nejdůležitější roli při socializaci sehrává mikroprostředí, ve kterém dítě vyrůstá. Primárním socializačním činitelem je **rodina**. Nezájem rodičů o dítě nebo naopak přehnaný zájem může mít negativní

dopad na dítě. Výchovu dítěte ovlivňují také sociální podmínky. Absence jednoho z rodičů má za následek ztrátu vzoru, který dítě formuje po zbytek jeho života. Sekundárním sociálním činitelem je **škola**, která může napravit nedostatky rodinné výchovy. Tento proces ale potřebuje, aby dítě spolupracovalo a mělo pozitivní vztah ke škole. Podstatnou roli sehrávají zejména učitelé, kteří musejí umět pracovat i s problémovějšími žáky a najít jejich silné stránky. Nejširší oblast působnosti k aktivitám sociální prevence představuje sféra volného času.

Podle Firstové a Zámka (2021: 62) „*Sociální prevence je zaměřena na vytváření příznivých podmínek společenského života v oblasti ekonomické, sociální, výchovně-vzdělávací, volnočasové, psychologické apod.*“ Účelem je změnit nepříznivé stránky jednotlivce a společnosti jako celku a zabránit tak vzniku zásadních kriminogenních faktorů. Jako příklad se nabízí záškoláctví; a jako opatření sociální prevence se nabízí povinná školní docházka. Dalším častým příkladem se uvádí bezdomovectví, jehož řešením jsou sociální byty.

Podle Gřivny aj. (2019: 162-164) **situační prevence** je zacílena na odstraňování kriminogenních situací, na determinování příležitostí ke spáchání trestných činů a na zvyšování rizika dopadení pachatele. Situační prevence může být efektivní zejména u tzv. pouliční majetkové kriminality (krádeže aut, věcí z aut, krádeže vloupáním, krádeže jízdních kol, vandalismus, aj.), u vybraných forem násilné a mravnostní kriminality (loupeže, znásilnění). Opatření situační prevence mají většinou charakter organizační, technický a administrativní (zlepšování hlídkové služby policie a viditelnosti určitých objektů a prostředí). „*Snižují kriminalitu tak, že zabezpečovacími prostředky kriminální aktivitu znemožní nebo znesnadní, že policii umožní kriminální aktivitě zabránit nebo ji alespoň pachateli prokázat či minimalizovat prospěch z ní plynoucí.*“ Opatření situační prevence je možné rozdělit do pěti základních kategorií:

- a) **Zvýšení ochrany objektů, osob a věcí, které jsou ohroženy kriminálním útokem.** Využívají se různé formy zabezpečení (bezpečnostní zámky a dveře, mříže, nerozbitná skla, hlídací psy aj.)
- b) **Přemístění ohrožených věcí na bezpečnější místo.** Jedná se o přemístění peněz do bank, ukládání klenotů a šperků do bankovních trezorů nebo parkování automobilů na bezpečných místech.

- c) **Ztížení přístupu k prostředkům vhodným pro spáchání trestného činu.** Stačí dodržovat základní pravidla ochrany jako nenechávat klíče pod rohožkou nebo věci v autech.
- d) **Zmenšení očekávaného prospěchu z trestného činu a zvýšení rizika pro pachatele.** Například se jedná o výrobní čísla automobilů, která ztěžují další prodej nebo o označování bankovek ztěžujících jejich padělání.
- e) **Zlepšení dohledu nad lokalitou.** Zahrnuje aktivity pořádkové služby policie, soukromých bezpečnostních služeb nebo hlídačů v obchodě. Patří sem i kamerové systémy, které monitorují vnitřní (obchodní domy, veřejné prostředky) i vnější (ulice, náměstí) prostory objektů.

Podle Firstové a Zámka (2021: 65) prioritní zájem situační prevence není věnován přímo pachateli trestného činu, ale činu jako takovému, a zejména příležitostem, které k jeho spáchání vedly či jej dokonce usnadňovaly. Cílem je co nejvíce zabezpečit objekty a potenciálnímu pachateli jeho činnost zkomplikovat.

Podle Gřivny aj. (2019: 165) situační prevenci ovlivňují určité urbanistické aspekty. Tradičně využívanou se stala teorie tzv. hájitelného prostoru od architekta O. Newmana, která se využívá v územních plánování měst a obcí. Hlavní myšlenkou teorie hájitelného prostoru je dát potenciálnímu pachateli najevo, že daná lokalita někomu patří a odradit ho tak od jeho kriminálního jednání. Pachatel si totiž na své kriminální jednání připravuje dopředu. Vytipuje se určitou oblast, chování obyvatel, vybavenost obce (osvětlení, zabezpečení aj.) a poté vyhodnotí, zdali se mu trestný skutek vyplatí spáchat či nikoliv. Newman se opírá o určité poznatky, které na kriminogenní charakteristiky působí:

- stupeň známosti územní příslušnosti obyvatel lokality, rozlišuje „vlastní“ osoby od „cizích“ osob,
- možnosti přirozeného dohledu místních obyvatel nad jejich lokalitami,
- vybudování komunitní sounáležitosti a kladné pověsti lokality,
- vybudování estetického a funkčního prostředí lokality.

Podle Gřivny aj. (2019: 167) v situační prevenci můžeme za úspěšnou strategii označit zřízení **občanských či sousedních hlídek** občany daného území. Jejich posláním je prostřednictvím své hlídkové činnosti napomáhat policii a upozorňovat ji na hrozící nebezpečí spáchání trestného činu, ale i na bezpečnostní závady nebo podezřelý pohyb osob. Angažovanost občanů touto formou přispívá k soudržnosti komunity, k prohloubení

spoluodpovědnosti občanů za své blízké okolí a jeho bezpečnost, ke snížení strachu z kriminality. Svoji roli zde také sehrává edukační činnost policie v oblasti rizik viktimizace. Tato strategie má i své nevýhody. Občané se někdy snaží brát zákon do svých rukou a dopouštějí se tak porušení základních principů právního státu.

Dle Gřivny aj. (2019: 168) v porovnání se sociální prevencí je situační prevence rychlejší, jednodušší a v některých případech i levnější. Její výhoda je založena na faktu, že výsledky jsou bezprostřednější a zřetelnější a účinnost programu je snadněji ověřitelná. Naopak nevýhodou je její krátkodobost či nestálost, která vede k přesunu kriminality. Přesun kriminality může mít pět forem:

- **teritoriální přesun kriminality** (do sousedního okresu),
- **časový přesun** (změna času krádeží),
- **funkční přesun** (místo vloupání dochází k loupežím),
- **přesun v taktice** (do objektu se dostanu oknem místo dveří),
- **přesun v objektu** (snížení nároků na svůj cíl, místo zdatného muže přepadne seniora).

Podle Gřivny aj. (2019: 168) podstata **viktimologická prevence** spočívá v ochraně potencionálních obětí. Tato prevence se zaměřuje na získávání viktimologických poznatků, které následně může využít při tvorbě preventivních programů. „Zaměřuje se na činnost osvětovou a poradenskou a na vštěpování obecných a speciálních zásad ochrany ohrožených osob.“ Náplní osvětové činnosti je poučení o tom, jak se lidé mají chovat, aby sebe a svůj majetek nevystavovali bezdůvodnému nebezpečí. Součástí je také poučení o tom, jak se mají bránit před útokem a jak se zachovat během útoku a po něm. Do viktimologické prevence lze zařadit kurzy psychologické a fyzické sebeobrany.

Firstová a Zámek (2021: 68) při viktimologické prevenci řeší především otázku přiměřenosti. Občanům je třeba podávat informace v přiměřené míře. Pokud je zahltné zbytečnými informacemi o tom, kde všude a od koho jim hrozí nebezpečí, bude to mít negativní dopad na jejich životy (paranoia). Naopak neposkytnutí žádných informací není také dobré, protože občané ztratí ostražitost.

Dle Gřivny aj. (2019: 169) prevence kriminality podle okruhu adresátu se dělí podle toho, komu jsou preventivní aktivity určeny na prevenci:

- primární,

- sekundární,
- terciární.

Dle Gřivny aj. (2019: 169) je **primární prevence** adresována plošně, veškerým skupinám obyvatelstva na daném území. Snaží se působit na příčiny kriminality prostřednictvím hospodářské, sociální, kulturní a právní politiky. „*Na úrovni makrostruktury, mezostruktury, mikrostruktury usiluje primární prevence o to, aby se soudržnost celé společnosti či společenství v regionech, městech, obcích a podnicích prohlubovala a dezintegrující tendence se zeslabovaly a byl minimalizován prostor pro kriminalitu a jiné sociálně patologické jevy.*“ Cílem primární sociální i situační prevence je městská výstavba koncipována tak, aby sídliště byla na stejné úrovni jako města, aby měla dost obchodů, služeb, škol, hřišť a ostatních zařízení pro aktivity ve volném čase a neplnila jenom funkci nocleháren.

Podle Firstové a Zámka (2021: 70) „*Primární prevence kriminality usiluje o odvrácení od kriminálního jednání a o aktivní podporu společensky akceptovatelného chování.*“ Realizace je prováděna pomocí osvětových akcí, přednášek na témata podvodných jednání a dětských únosů.

Dle Gřivny aj. (2019: 170-171) „*Sekundární prevence orientuje preventivní aktivity na potencionální pachatele, na potencionální oběti a na kriminogenní situace.*“ **Sekundární sociální prevence** je určena kriminálně rizikovým skupinám, jako jsou děti dopouštějící se záškoláctví, alkoholici a narkomani, bezdomovci aj. Zahrnuje i práci terénních sociálních asistentů, kteří se pohybují v jejich přirozeném prostředí. Zaměřuje se také na překonání kriminogenních situací. Například nádražní haly, ve které se shromažďují kriminální živly, narkomani a bezdomovci.

Zapletal (2008: 26) se zabývá ochranou materiálních hodnot, které se stávají objektem zájmu pachatelů. „*Zásadní se zde stává včasná identifikace potencionálních pachatelů a obětí, ale též míst a aktuální či hrozící vysokou mírou kriminality a cílem včasné intervence, která bude realizována ještě předtím, než dojde ke spáchání trestného činu.*“

Dle Gřivny aj. (2019: 171) **terciální prevence** předpokládá, že ke spáchání trestného činu již došlo a je třeba zaměřit se na to, aby nedošlo k recidivě. „*Terciální prevence je zaměřena hlavně na předcházení kriminální recidivě u pachatele a viktimologické recidivě u oběti.*“ U pachatelů se bude jednat o sociální reintegraci, kterou se zabývá penologie. U oběti půjde o napravení následků trestného činu a o poskytnutí pomoci, ale především o zabránění sekundární viktimizace.

Podle Firstové a Zámka (2021: 71) cílem terciální prevence je zamezit recidivě, tedy opakování trestné činnosti. Formou ukládání trestů a ochranných opatření se snaží působit primárně preventivně a zamezit tak opakovanému páčání. V praxi dochází také k aplikaci kamerových systémů nebo posílení hlídkové služby.

Dle Gřivny aj. (2019: 175) dominantní roli v oblasti prevence kriminality má **občanská společnost** a její hodnoty, na kterých je založena. Vytváří určitou společenskou atmosféru, postoje k zákonům a kvalitu lidských vztahů, které následně formují větší či menší možnosti vzniku kriminality. Takto se *„Základem systému prevence v ČR staly Programy prevence kriminality ve městech zatížených vysokou mírou nezaměstnanosti, chudoby vyjádřené počtem vyplacených sociálních dávek a vysokou mírou kriminality.“* Komunitní a lokální kriminální prevence musí být zejména záležitostí místních úřadů, institutů a občanů. Republikový výbor pro prevenci kriminality nejvíce ohroženým lokalitám poskytuje metodickou pomoc a finanční prostředky na preventivní aktivity. Dlouhodobě je podpora zacílena na programy situační prevence, které jsou založeny na myšlence, že problémy s kriminalitou se musí řešit v tom prostředí, kde vznikají. Tato koncepce je zaměřena zejména na pouliční kriminalitu a na krádeže vloupáním. *„Na začátku musí dojít v obcích k zásadnímu politickému rozhodnutí městského zastupitelstva věnovat se dlouhodobě a systematicky rozvoji prevence kriminality a s ní souvisejících jevů.“* Dalším krokem je výběr manažera a zřízení komise pro prevenci kriminality.

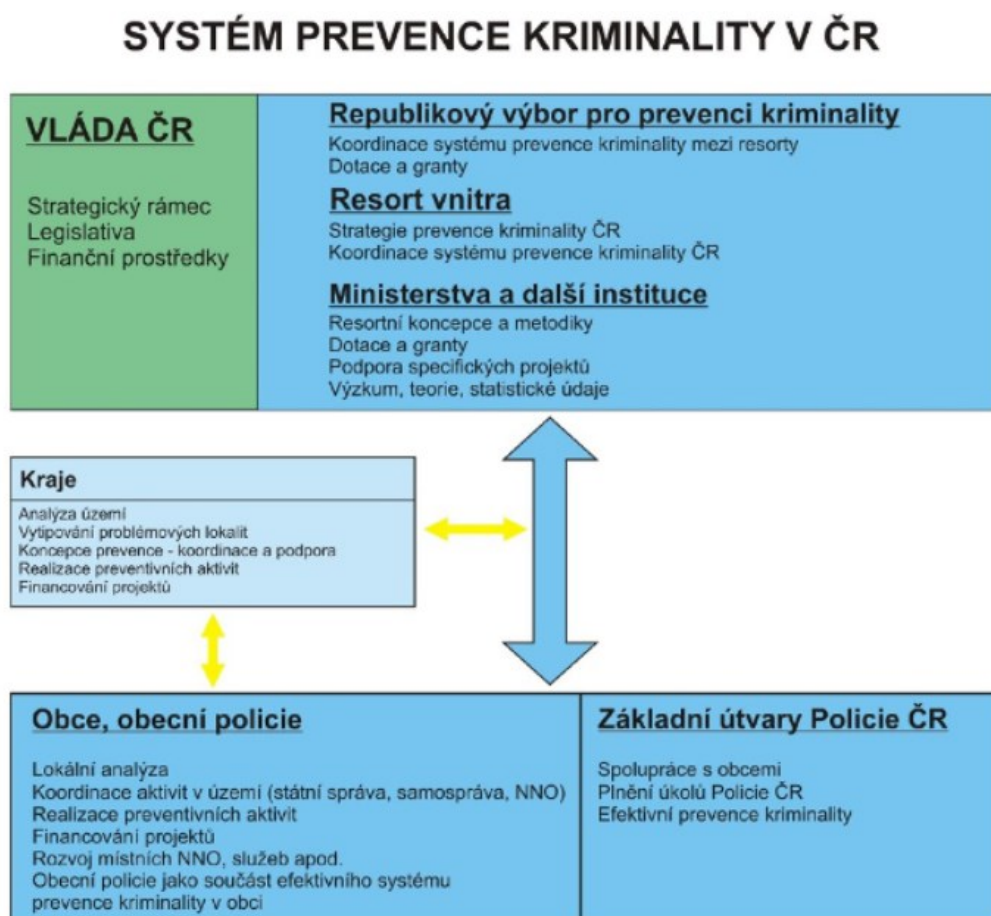
Závěrem je třeba zdůraznit roli státu v oblasti prevence kriminality. Dle Gřivny aj. (2019: 171-175) se prevence kriminality od roku 1993 stala součástí vládní politiky. *„Předpokladem úspěšné preventivní politiky státu je fungující systém prevence kriminality.“* V ČR se systém prevence kriminality skládá ze tří úrovní:

1. **republiková** – vláda ČR, Republikový výbor pro prevenci kriminality, ministerstva a další státní instituce,
2. **krajská** – krajské úřady,
3. **lokální** – samosprávy měst a obcí.

Lokální úroveň má zásadní význam. Na obcích závisí praktický výkon projektů, aktivit a opatření prevence kriminality. Jedná se zejména o rozvoj sociální péče, potřeb bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy, vzdělání, kultury a ochrany veřejného pořádku. Pro dodržování veřejného pořádku mohou obce zřídit obecní policii. Pokud policie plní své úkoly, které vyplývají z aktuálních potřeb a ve spolupráci se samosprávou komunity a spolky jedná se

o koncept Community Policing. Obsahem je „Policejní činnost, která je podřízena potřebám obce, komunikaci mezi policií a společností a partnerství mezi formálními i neformálními instancemi na úseku ochrany veřejného pořádku a bezpečnosti i na úseku prevence.“

Z obrázku číslo 1 je patrné, jak je uspořádán systém prevence kriminality v ČR. Systém prevence kriminality má tři úrovně a obrázek poukazuje na schéma a orgány, které do nich spadají.

Obrázek 1 Systém prevence kriminality v ČR

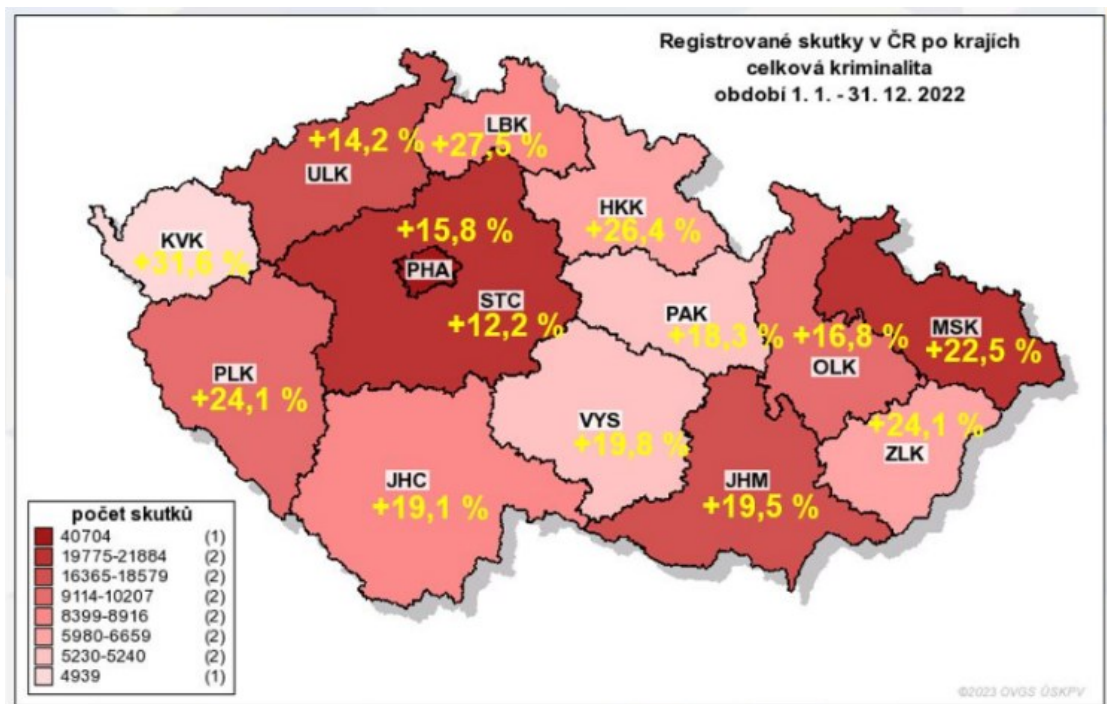
Zdroj: Strategie prevence kriminality v ČR na léta 2022 až 2027

Na obrázku číslo 1 je zobrazen systém prevence kriminality v ČR. Jsou zde zobrazeny jednotlivé orgány, které spadají pod určité úrovně (viz. dělení výše). Je zobrazen vymezený výčet úkolů, povinností a pravomocí jednotlivých orgánů. Základem úspěchu je vzájemná spolupráce všech orgánů.

1.2 Druhy kriminality

Mezi základní druhy kriminality patří kriminalita násilná, mravnostní, hospodářská, organizovaná, mládeže a majetková. Pro tuto práci je klíčová kriminalita majetková.

Na obrázku číslo 2 je uvedeno množství údajů celkové kriminality registrovaných skutků v krajích ČR za rok 2022. Práce je zaměřena zejména na registrované skutky v Pardubickém kraji.

Obrázek 2 Vývoj celkové kriminality v krajích ČR za rok 2022

Zdroj: PČR, 2023

Z obrázku číslo 2 je patrné, že došlo k nárůstu kriminality ve všech krajích ČR. Počet skutků je odstupňován podle barevné škály v legendě, kdy tmavě červená barva značí nejvyšší počet skutků. Naopak světle růžová barva značí nejnižší počet skutků. Pardubický kraj, co se týče počtu skutků, se nachází ve světlých barvách (kolem 52 000 skutků). Nejvyšší nárůst trestných skutků byl zaznamenán v kraji hlavního města Praha o 15,8 % (40 704 skutků) a v kraji Moravskoslezském o 22,5 % (21 884 skutků) (PČR, 2023).

V tabulce číslo 1 jsou evidovány trestné činy základních druhů kriminality a jejich meziroční změna mezi rokem 2021 a 2022. Rozdíl skutků je uveden jednak v celých číslech a jednak v procentech.

Tabulka 1 Meziroční změna podle druhu kriminality v ČR v letech 2021-2022

	2021	2022	rozdíl	rozdíl v %
Neustanovená tr.-pr. kvalifikace	52	78	26	50,0
Násilné činy	11 958	13 180	1 222	10,2
<i>vraždy</i>	105	150	45	42,9
Mravnostní činy	3 049	3 290	241	7,9
Krádeže vloupáním	30 748	33 750	3 002	9,8
Krádeže prosté	26 589	34 404	7 815	29,4
Ostatní majetkové činy	20 225	32 029	11 804	58,4
Ostatní kriminalita	24 780	27 874	3 094	12,5
Zbývající kriminalita	23 312	23 736	424	1,8
Hospodářské činy	12 510	13 637	1 127	9,0
Válečné a protiústavní činy	10	13	3	30,0
Celková kriminalita	153 233	181 991	28 758	18,8

Zdroj: vlastní zpracování dle dat PČR, 2023

Z tabulky číslo 1 je na první pohled viditelné, že nejvyšší nárůst trestných činů je zaznamenán na úseku majetkové kriminality u krádeží prostých a to o 7 815 skutků a krádeží vloupáním o 3 002 skutků. U ostatní majetkových trestných činů je zaznamenán růst o 11 804 skutků. U násilné kriminality je registrován rozdíl 1 222 skutků. Třetí v pořadí je evidována hospodářská kriminalita s rozdílem 1 127 skutků. Celková kriminalita tak meziročně vzrostla o 28 758 skutků, v procentuálním vyjádření došlo k vzrůstu o 18,8 %.

1.2.1 Majetková kriminalita

Dle Gřivny aj. (2019: 315-321) je majetková kriminalita součástí obecné kriminality. Majetkové trestné činy jsou neustále na vrcholu žebříčku všech druhů kriminality registrované v kriminální statistice, a to jak v absolutních číslech, tak i v podílu na celkové kriminalitě. Pro majetkovou kriminalitu jsou charakteristické útoky proti cizímu majetku fyzických i právnických osob. Trestné činy proti majetku, jejichž právní úprava je zakotvena ve zvláštní části trestního zákoníku, lze rozčlenit do dvou základních skupin. Do první skupiny spadají trestné činy, jejichž charakteristickým rysem je **získání majetku**, které následně vede k obohacení pachatele. Do této skupiny patří obsáhlý výčet trestných činů. Podle zákona

č. 40/2009 Sb., *trestního zákoníku*, ve znění pozdějších předpisů, se jedná o § 205 krádež, § 206 zpronevěra, § 209-212 podvod, pojistný podvod, úvěrový podvod, dotační podvod, § 226 pletichy v insolvenčním řízení, § 216 legalizace výnosů z trestné činnosti, § 217 tzv. praní špinavých peněz. Do druhé skupiny spadají trestné činy pro, než je typické **poškození majetku**. Zde je také určitý výčet trestných činů podle zákona č. 40/2009 Sb. *trestní zákoník*, ve znění pozdějších předpisů, patří sem zejména ty trestné činy, u kterých došlo podle § 220 až 221 k porušení povinnosti při správě cizího majetku, § 222 poškození věřitele, § 228 poškození cizí věci, § 232 poškození záznamu v počítačovém systému a na nosiči informací a zásah do vybavení počítače z nedbalosti a § 229 zneužívání vlastnictví. „Z hlediska struktury kriminality je typickým a nejfrekventovanějším majetkovým trestným činem krádež (§ 205 tr. zákoníku).“ Dlouhodobě se jedná o nejčastější trestný čin, a to nejen v naší zemi, ale i v okolních zemích, jako například v Rakousku nebo Německu. Trestný čin krádeže je tedy na prvních příčkách ve statistických evidencích, a dále se rozlišuje na:

- a) krádeže vloupáním,
- b) krádeže prosté.

Podle Gřivny aj. (2019:321) **krádeže vloupáním** se klasifikují podle objektu napadení na vloupání do obchodů, restaurací a jídelen, kiosků, bytů, rekreačních chat aj. K vytipování objektů dochází na základě sdílení své aktuální polohy a fotografií prostřednictvím sociálních sítí. Majitelé objektu tak dávají najevo, že nejsou přítomni ve svém domě a pro pachatele je to tak jasný signál ke spáchání trestné činnosti. Předmětem krádeží jsou šperky, peníze, elektronika, zbraně (nebezpečí použití k páchání další trestné činnosti) a další cenné věci. Pachatelé se rozdělují do dvou skupin. Do první skupiny patří laici a pokročilí, tedy krádeží se dopouštějí osoby pod vlivem omamných a psychotropních látek, nebo osoby již několikrát trestané (recidivisti). Do druhé skupiny patří profesionálové, které si někdo na vykonání trestného činu objednal a jsou součástí aktivit organizovaného zločinu.

Podle Gřivny aj. (2019:322) mezi **krádeže prosté** patří například kapesní krádeže (peníze, kreditní karty, šeky, elektroniky, osobní doklady), krádeže jednostopých a dvoustopých motorových vozidel, krádeže věcí z auta (autorádia, navigace), krádeže jízdních kol, krádeže v bytech, obchodech a v dopravních prostředcích. Pachatelé jsou také různorodí, může se jednat o pachatele začátečníka (pod vlivem omamných látek), pachatele recidivistu (nejčastější případy) nebo o pachatele profesionála (napojení na organizovaný zločin).

Pachatelé většinou pracují ve skupinách a na potencionální oběť zaútočí v davu plném lidí nebo na hromadných akcích, kde je zaručena jejich nepolapitelnost.

Podle zákona č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník*, ve znění pozdějších předpisů, hlavy čtvrté § 205 odstavce 1 definice krádeže je následující „*Kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchá vloupáním, bezprostředně po činu se pokusí uchovat si věc násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí, čin spáchá na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě, nebo čin spáchá na území, na němž je prováděna nebo byla provedena evakuace osob, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.*“

Podle Gřivny aj. (2019:325) majetková kriminalita byla v minulosti spojována s chudobou, nouzí a nezaměstnaností a byla označována za „*kriminalitu z nouze*“. V 19. století byl prováděn test korelace mezi cenami potravin (chleba, obilí) a majetkovou kriminalitou (krádeže). Když rostla cena obilí rostl i počet krádeží a naopak. Po druhé světové válce došlo k hospodářskému vzestupu a k růstu životní úrovně obyvatel, což s sebou ale nepřineslo pokles majetkové kriminality, v té době si jí začalo říkat „*kriminalita z blahobytu*“. Zásadním problémem se ukazuje ospravedlnění vlastního chování pachatele. Neuvědomuje si, že se dopustil protiprávního jednání.

Registrovaná kriminalita se napříč lety vyvíjela. Na úseku majetkové kriminality v letech 2021 až 2022 byl zaznamenán meziroční opětovný nárůst, a to o 22 621 skutků. Za hlavní příčinu se považuje vyhlášení nouzového stavu v období leden až duben 2021 a s tím související omezení pohybu osob, uzavření obchodů a služeb. V roce 2022 nejvyšší nárůst zaznamenaly trestné činy typu neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku (11 848), podvod (11 658), krádeže prosté – v obchodech (9 092), krádeže vloupáním do ostatních objektů (12 937), krádeže prosté – v jiných objektech (4552) a krádeže prosté – kapesní (5 271) (PČR, 2023).

Dle zprávy o bezpečnostní situaci na území ČR za rok 2022 bylo na úseku majetkové kriminality registrováno 100 183 trestných činů a objasněno 26 679 trestných činů. Celkem, včetně dodatečně objasněných, bylo objasněno 32 196 trestných činů. Ve skupině krádeží vloupáním došlo ke zvýšení počtu registrovaných skutků na 33 750, objasněno bylo 7 214 skutků. Konkrétněji byl zaznamenán nárůst v oblasti krádeží vloupáním do bytů na 1 745, objasněno bylo 383, a vloupáním do rodinných domů na 2 528. Zvýšil se také počet registrovaných skutků v druhé skupině, a to konkrétněji krádeží prostých na 34 404, objasněno

bylo 14 562 skutků. V posledních letech je věnována zvýšená pozornost problematice páchání trestné majetkové činnosti na seniorech (MV ČR, 2023).

Na obrázku číslo 3 jsou uvedeny údaje o počtu trestných činů na úseku majetkové kriminality v letech 2021 a 2022 pro jednotlivé kraje v ČR. Dále je na obrázku zobrazen rozdíl počtu trestných činů krádeže v celých číslech i v procentech.

Obrázek 3 Počet trestných činů na úseku majetkové kriminality v letech 2021-2022

Zdroj: Policie ČR, 2022

Z obrázku číslo 3 je zřejmé, že mezi roky 2021 a 2022 došlo k nárůstu trestných činů na úseku majetkové kriminality o 29,2 %. Nárůst je zaznamenán ve všech krajích ČR. Nejvyšší nárůst trestných činů byl zaznamenán v kraji hlavního města Praha, a to o 4 239 skutků navíc. Naopak k nejnižšímu nárůstu trestných činů došlo v Pardubickém kraji, a to o 582 skutků navíc. Pro toto srovnání jsem použila rozdíl 21/22 a uvedla počet trestných činů, ale samozřejmě je třeba mít na mysli, že každý kraj je jinak velký a má jiný počet obyvatel. Celkem v roce 2022 bylo registrováno 100 183 skutků a jedná se o nárůst 22 621 skutků oproti roku 2021.

Druhy kriminality a jejich prevence jsou úzce propojeny s účinností a součinností mezi obecní policií a Policií ČR. Analyzování a mapování různých druhů kriminality umožňuje identifikovat oblasti s vysokým výskytem trestné činnosti a cíleně zaměřit preventivní opatření. Spolupráce mezi obecní policií a Policií ČR při sběru a výměně dat o kriminalitě je klíčová pro úspěšné monitorování a řízení bezpečnostní situace v rámci jednotlivých obcí a krajů.

2 SOUČINNOST OBECNÍ POLICIE A POLICIE ČR

Pro účely součinnosti obecní policie a Policie ČR je třeba tyto orgány definovat. Počátky obecní policie sahají až do roku 1918, kde se formovaly různé orgány, které pomáhaly občanům a zajišťovaly tak pořádek a bezpečnost v obcích a městech. Postupem času došlo ke vzniku obecní policie a potřebného zákona o obecní policii, který vymezuje její působnosti, pravomoci a kompetence. Zejména omezená působnost vyvolala potřebu vzniku nového orgánu, a to Policie ČR, který má rozsáhlejší pravomoci, působnosti i kompetence.

2.1 Obecní policie

V této kapitole se dozvíte, kdo a jak může zřídit obecní policii a jaké kvalifikační předpoklady by měl strážník OP splňovat. Dále jakými právy, povinnostmi a oprávněními strážník obecní policie disponuje.

2.1.1 Definice obecní policie

Pojem policie má mnoho různých definic, které se formují již od roku 1918. Pojmem policie se zabývalo několik autorů, kteří jej různě definovali. Vývoj zákonné legislativy byl pestrý a obsáhlý, předcházely mu například policejní řády. Nakonec byl v roce 1991 přijat zákon o obecní policii, který je pro tuto práci stěžejní.

Dle Vetešníka (2013: 17-21) označení obecní policie předcházela označení jako policejní stráž, místní policie, obecní stráž bezpečnosti, obecní výkonová policie, pomocná stráž veřejné bezpečnosti.

Petráš (2010: 1075) „Pod pojmem policie můžeme, jak je to v současnosti i činěno, podřadit policejní subjekt či bezpečnostní sbor, nebo jako vrchnostenskou činnost, resp. část činnosti veřejné správy.“

Dle Nedorosta (1995: 7) „Policii jsou označovány, jak subjekty tuto činnost vykonávající, tak i okruhy vykonávané činnosti.“

Dle Vetešníka (2013: 27) „Obecní policii můžeme dále vymezit jako pořádkový orgán obce, nebo jako veřejný ozbrojený sbor, anebo jak veřejný sbor.“

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, § 1 odstavec 1 „Obecní policie je orgánem obce, který zřizuje a zrušuje obecní zastupitelstvo obecně závaznou vyhláškou.“ Dle Šebesty (2018: 4-15) na termín „policie“ lze nahlížet ze dvou hledisek. Prvním hlediskem je věcná působnost, která termín policie chápe jako činnost,

kteřá tkví zejména v dohledu nad dodrřžováním určitých pravidel chování. Druhé hledisko je z pohledu české správní vědy i správního práva institucionální. Jedná se o orgán, jehož primární činností je právě tento dohled. Obecní policie je orgánem obce zvláštním a je zřizena za podmínek stanovených zákonem o obecní policii. Ovšem platí, že obecní policii může založit jakákoliv obec, městys, města, či statutární města v ČR, kromě jejich městských částí a obvodů statutárních měst. Konkrétněji je obecní policie zřizena zastupitelstvem obce tzv. **statutární listinou**, která má formu obecně závazné vyhlášky obce. Statutární listina kromě informace o zřizení orgánu, má obsahovat předmět činnosti orgánu, základní hierarchii řízení a definovat další práva a skutečnosti. V obecně závazné vyhlášce obce se mimo jiné doporučuje učinit stručný popis odznaku, nášivky a průkazu strážníka OP, dále upravit znaky a barevné odlišení obecní policie na automobilech a vše zobrazit v příloze, aby bylo jasné, že se jedná o strážníky dané obce. Obecní policie nemá samostatnou právní subjektivitu, tudíž z jejích právních úkonů je zavázána příslušná obec, která ji zřídila. Obecní policie, respektive starosta nebo jiný člen zastupitelstva obce pověřený zastupitelstvem obce k řízení obecní policie na základě zákona o svobodném přístupu k informacím, musí vyřizovat žádosti žadatelů. V souvislosti se svobodným přístupem k informacím je strážník obecní policie povinen dodrřžovat zásadu mlčenlivosti.

Podle § 1 odstavce 2 tohoto zákona „*Obecní policie zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku v rámci působnosti obce a plní další úkoly, pokud tak stanoví tento nebo zvláštní zákon.*“ Dle Šebesty (2018: 17-18) obecní policie patří do základního seznamu bezpečnostní složek, které tvoří organizační páteř pro zajištění bezpečnosti. Obecní policie a další orgány mají povinnost spolupracovat a podílet se na zajišťování bezpečnosti ČR podle zákona o bezpečnosti ČR, na který navazují další zákony (zákon o Integrovaném záchranném systému (IZS) a krizový zákon). Podle zákona číslo 239/2000 Sb., *o integrovaném záchranném systému*, ve znění pozdějších předpisů, je obecní policie označována jako ostatní složka IZS, která má v rámci těchto složek specifické postavení. Primárně se jedná o oblast smluvních vztahů vzniklých veřejnoprávní smlouvou mezi obcemi a s tím související oprávnění strážníků, kteří mohou provádět analogické činnosti jako policisté Policie ČR. Policisté Policie ČR mají v případě krizové stavu rozsáhlejší specifické oprávnění.

Podle § 1 odstavce 3 tohoto zákona „*Obecní policie spolupracuje v rozsahu stanoveném tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem s Policií ČR, státními orgány a orgány územních samosprávných celků.*“ Dle Šebesty (2018: 32) Policie ČR kromě toho, že patří do bezpečnostních sborů, je také státním orgánem, a tudíž přímým vykonavatelem státní správy ve

vymezeném rozsahu. Mezi státní orgány spadají správní úřady. Orgány územních samosprávných celků (ÚSC) jsou určeny obecním a krajským zřízením a zákonem o hlavním městě Praze. Spolupráce je dále prováděna s lesní stráží, mysliveckou stráží, strážci ochrany přírody, rybářskou stráží či vojenskou policií na základě jejich vlastních zákonů.

Podle § 1 odstavce 4 tohoto zákona „*Obecní policie zřízená obcí, která je městem nebo statutárním městem, a v hlavním městě Praze se označuje městská policie.*“ Dle Šebesty (2018: 33) zákonodárce omezil označení obecní policie v oddělených typech obcí na dva názvy, aby zamezil spornému výkladu pojmu. Obec a městys mají obecní policii (OP). Města, statutární města a hlavní města Praha mají městskou policii (MP).

Podle § 1 odstavce 5 tohoto zákona „*Obecní policie může jí svěřené úkoly plnit i na území jiné obce, pokud tak stanoví tento nebo zvláštní zákon.*“ Dle Šebesty (2018: 33-34) obecní policie má věcnou, časovou, místní a v některých záležitostech personální působnost. Věcná působnost se týká úkolů, které obecní policie plní. Časovou působností se rozumí doba výkonu činnosti obecní policie, která vyplývá z § 1, kdy její působnost je vymezena na její právní existenci formou obecně závazné vyhlášky obce. Místní působnost a kompetence OP jsou na katastrálním území obce, ve kterém je zřízena. Poslední, méně častou působností je personální působnost vůči osobě, kterou převáží do zdravotnického nebo detenčního zařízení, které se nachází mimo území obce, ve které má obecní policie místní působnost. Existuje i možnost **rozšířené působnosti obecní policie u jiné obce** na základě uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytování služeb obecní policií. Podle § 3a zákona o obecní policii ve stejném kraji mohou obce, které nemají vlastní obecní policii uzavřít veřejnoprávní smlouvu s obcí, která má zřízenou vlastní obecní policii. Obecní policie v dané obci bude vykonávat veškeré úkoly stanovené tímto nebo zvláštním zákonem.

Výčet úkolů, které obecní policie vykonává v rámci **věcné působnosti** je blíže definován v zákoně číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů, v § 2 primární činností obecní policie je zajistit bezpečnost místních záležitostí veřejného pořádku, napomáhat k ochraně osob a majetku, kontrolovat dodržování pravidel občanského soužití a obecně závazných vyhlášek a nařízení obce. Obecní policie se dále podílí na prevenci kriminality v obci, na dohledu na plynulost a bezpečnost provozu na pozemních komunikacích a na dohledu nad dodržováním pořádku na veřejných prostranstvích. Obecní policie v rámci své působnosti odhaluje a projednává přestupky.

Podle Vetešníka aj. (2013: 101-102) věcná působnost je prováděna v součinnosti s jinými bezpečnostními sbory a osobami. Základním spolupracujícím partnerem obecní policie je Policie ČR. Spolupracují na základě uzavřených **koordinačních dohod**, které jsou upraveny v § 16 zákona číslo 273/2008 Sb., *o Policii České republiky*, ve znění pozdějších předpisů. V tomto zákoně v § 1 je obsažena také definice Policie ČR a to „*Policie České republiky (dále jen „policie“)* je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor.“ Podle § 2 úkolem policie je chránit bezpečnost osob, majetek a veřejný pořádek. Policie ČR slouží veřejnosti a usiluje o předcházení trestné činnosti.

2.1.2 Kvalifikační předpoklady strážníků obecní policie

Podle Vetešníka aj. (2013: 50) strážník OP musí splňovat pro výkon práce určité kvalifikační předpoklady, které lze rozdělit na předpoklady **základní a zvláštní**. Základními kvalifikačními předpoklady jsou věk a zdravotní způsobilost. Mezi zvláštní kvalifikační předpoklady pak lze zahrnout státní příslušnost, bezúhonnost, spolehlivost, vzdělání a odbornost. Tyto předpoklady kladené na uchazeče o zaměstnání strážníka jsou vymezené v § 4 zákona o obecní policii.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů § 4 odstavce 1 „*Strážníkem může být občan České republiky, který je bezúhonný, spolehlivý, starší 18 let, zdravotně způsobilý, dosáhl středního vzdělání s maturitní zkouškou a má osvědčení o splnění stanovených odborných předpokladů.*“ **Bezúhonnost** lze obecně označit za vlastnost osoby, která znamená, že v minulosti nebyla odsouzena za trestný čin nebo přestupek, vede řádný uspořádaný život a plní si všechny své zákonné povinnosti. Podle tohoto zákona § 4a bezúhonným není ten, kdo byl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin a byl mu uložen trest odnětí svobody v dané výši nepřevyšující 2 a ž 5 let. Podmínku splnění bezúhonnosti lze ověřit v Rejstříku trestů, který nesmí být starší jak 3 měsíce. Další podmínkou je splnění spolehlivosti. **Spolehlivost** je upravena v zákoně o obecní policii § 4b, kde spolehlivou osobou není osoba, která se v posledních 3 letech dopustila přestupku a byla pravomocně uznána vinnou z úmyslného spáchání přestupku proti veřejnému pořádku, občanskému soužití, majetku, zákona o zbraních nebo v oblasti obrany ČR, ochrany zdraví před škodlivými účinky návykových látek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Dalším požadavkem je splnění **zdravotní způsobilosti**, kterou podle zákona o obecní policii § 4c posuzuje poskytovatel pracovnělékařských služeb podle vyhlášky o seznamu tělesných a duševních vad, nemocí nebo stavů, které jsou překážkou zdravotní způsobilosti strážníka, stanovené Ministerstvem zdravotnictví ČR po dohodě s Ministerstvem vnitra ČR. Podle téhož

zákona § 4d je třeba splnit požadavek odborné způsobilosti čekatele, kterého je dosaženo splněním zkoušky, kterou vede zkušební komise. Obec podává přihlášku ke zkoušce a zároveň zajišťuje školení pro čekatele k následnému výkonu strážníka OP. Zkouška je jednodenní a skládá se z písemné části (test) a ústní části (pohovor). Pro úspěšné vykonání zkoušky je třeba uspět v obou částech. V případě, že čekatel u zkoušky neuspěje, může ji dvakrát opakovat (nejdříve 1 měsíc a nejdéle 3 měsíce od posledního pokusu). Pokud čekatel uspěje, následuje splnění **odborné způsobilosti strážníka**. Podle § 4e se odborná způsobilost ověřuje zkouškou třikrát před zkušební komisí ministerstva. Obec je povinna po uplynutí 5 let zajistit školení a výcvik strážníka ve vzdělávacím zařízení. Po vykonání úspěšné čtvrté zkoušky je strážníkovi vydáno ministerstvem osvědčení na dobu neurčitou (§ 4f zákona o obecní policii). Osvědčení zaniká, pokud dojde k porušení některých z podmínek (bezúhonnost, spolehlivost atd.).

2.1.3 Povinnosti a oprávnění strážníků obecní policie

Podle Vetešníka aj. (2013: 119) obecní policie je orgánem obce a zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku. Aby tak mohla činit, musí být opatřena přiměřenými opatřeními a tomu odpovídajícími povinnostmi. „*Činnost obecní policie je založena na principu oficiality. To znamená, že strážník jako úřední osoba při výkonu veřejné moci je povinen vždy určitým způsobem konat.*“ Povinnosti strážníků obecní policie společně s hranicemi určujícími jejich věcnou působnost a doplňující jejich místní působnost nalezneme v zákoně číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů. V tomto zákoně jsou také upraveny pravidla chování strážníka při výkonu povinností ve vztahu k sobě samému i k veřejnosti. Povinnosti jsou podrobněji rozvedeny v § 6-10 zákona o obecní policii.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů § 6 odstavce 1 „*Při provádění zákroků a úkonů k plnění úkolů obecní policie je strážník povinen dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní a nepřipustit, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a případný zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného zákrokem nebo úkonem.*“ Podle Vetešníka (2013: 121) strážník je úřední osobou, tedy jeho vystupování na veřejnosti tomu musí odpovídat. Strážník by měl jít příkladem, neměl by tedy kouřit, chovat se arogantně a vulgárně k osobám a tím tak snižovat jejich důstojnost a čest. Podle Šebesty (2018: 139) ochrana cti, vážnosti a důstojnosti osob strážníkem vychází z ústavního principu článku 1 Listiny základních práv a svobod a je základní zásadou stanovenou zákonem o obecní policii. Strážník je povinen při zásahu do práv a svobod osob dodržovat **zásadu přiměřenosti** postupu. Podle téhož zákona § 6 odstavce 2 „*Strážník je povinen poučit osoby o jejich právech, provádí-li podle tohoto zákona zákrok nebo*

úkon spojený se zásahem do jejich práv nebo svobod, pokud to povaha a okolnosti zákroku nebo úkonu dovolují; v opačném případě je poučí okamžitě, jakmile to okolnosti dovolí.“ Dle Šebesty (2018: 140) velmi důležitou povinností strážníka je **zásada poučovací**. Obecní policie jako orgán veřejné moci musí adresáta veřejné správy informovat a poučit jej o jeho procesních právech a povinnostech, aby v důsledku jejich neznalosti nedošlo k poškození jeho práv. Pokud strážník nemůže poučit osobu předem, musí tak učinit ihned po dokončení zákroku. Podle téhož zákona § 7 odstavce 3 *„Strážník je povinen poskytnout pomoc v rozsahu svých oprávnění a povinností podle tohoto nebo zvláštního zákona každému, kdo o ni požádá.“* Dle Šebesty (2018: 140) má každý právo obrátit se na strážníka OP a požadovat pomoc, kterou je strážník povinen poskytnout v rozsahu svých povinností a oprávnění. Strážník zároveň nemůže poskytnout pomoc, která by byla nad rozsah jeho pravomocí nebo zasahovala do svobod ostatních.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů § 7 odstavce 1 *„Strážník je v pracovní době povinen v mezích tohoto nebo zvláštního zákona provést zákrok nebo úkon, nebo učinit jiné opatření, je-li páchán trestný čin nebo přešupek anebo je-li důvodné podezření z jejich páchání.“* Dle Šebesty (2018: 146) strážník OP je povinen zakročit mimo pracovní dobu, pokud je bezprostředně ohrožen život, zdraví a majetek osob. Pokud to okolnosti dovolují, zákrok je povinen provést ve služebním stejnokroji, prokázat se průkazem strážníka OP nebo alespoň ústním prohlášením *„obecní policie“* nebo *„městská policie“*. Podle téhož zákona § 7 odstavce 4 *„Strážník je při provádění zákroku povinen, pokud to povaha a okolnosti zákroku dovolují, použít odpovídající výzvy. Pokud to povaha zákroku dovoluje, použije strážník před výzvou slov „Jménem zákona!“.“* Podle odstavce 5 *„Každý je povinen uposlechnout výzvy zakročujícího strážníka.“* Dle Šebesty (2018: 148) neuposlechnutím výzvy strážníka se osoba dopouští přestupku neuposlechnutí výzvy úřední osoby. Podle zásady legální licence, kdy nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá, v tomto případě zákon ukládá povinnost uposlechnout výzvy zakročujícího strážníka.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů § 8 odstavce 1 *„Strážník není povinen provést zákrok nebo úkon k plnění úkolů podle tohoto nebo zvláštního zákona, jestliže je pod vlivem léků nebo jiných látek, které závažným způsobem snižují jeho schopnost jednání, k jeho provedení nebyl odborně vyškolen ani vycvičen a povaha zákroku takové odborné vyškolení nebo vycvičení vyžaduje, nebo je zřejmé, že zákrok nebo úkon nemůže úspěšně dokončit.“* Dle Šebesty (2018: 149-150) výše uvedené důvody jsou

z racionálního hlediska omluvitelné. Strážník obecní policie nesmí provést zákrok, ke kterému není vyškolen nebo kterým by došlo k maření úkolů bezpečnostního sboru.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů § 9 odstavce 1 „*Strážník je povinen při výkonu své pravomoci prokázat svou příslušnost k obecní policii stejnokrojem s odznakem obecní policie, identifikačním číslem strážníka a názvem obce.*“ Dle Šebesty (2018: 154) stejnokroj strážníka OP musí obsahovat zákonem stanovený odznak obecní policie, identifikační číslo strážníka a název obce. Na pravé straně prsou nosí strážník odznak obecní policie. Identifikační číslo přiděluje strážníkovi zaměstnavatel a jedná se o jednoznačný identifikátor strážníka obecné policie. Název obce, respektive nášivka, je umístěna na záloktí levého rukávu a znázorňuje příslušnost strážníka k dané obci.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů § 10 odstavce 1 „*Strážník je povinen bez zbytečného odkladu oznámit policii důvodné podezření, že byl spáchán trestný čin a podle povahy věci též zajistit místo trestného činu proti vstupu nepovolaných osob.*“ Dle Šebesty (2018: 157) je strážník obecní policie povinen oznámit spáchání trestného činu v pracovní době i mimo ni, a to právě na základě oznamovací povinnosti. Strážník obecní polici dále musí vyrozumět o spáchaném trestném skutku Policii ČR. Do příjezdu Policie ČR je strážník povinen zajistit místo činu.

Dle Vetešníka (2013) má strážník OP vedle povinností řadu oprávnění. Oprávnění lze rozdělit na tři skupiny, a to na **oprávnění strážníků ve vztahu k osobám, věcem a informacím**. Podrobněji se oprávněními strážníků obecní policie zabývá zákon číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů, jednotlivá oprávnění jsou v § 11 až § 17.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů, § 11 má strážník **oprávnění požadovat vysvětlení** podle odstavce 1 „*Strážník je oprávněn osobu, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení přestupku nebo jednání, které má znaky přestupku, nebo jeho pachatele, jakož i ke zjištění skutečného stavu věci, vyzvat k poskytnutí potřebného vysvětlení, aby se ve stanovenou dobu dostavila na určené místo k podání vysvětlení a aby předložila doklady nebo jiné potřebné dokumenty; strážník může v případě potřeby pořídit kopii předloženého dokladu nebo jiného dokumentu.*“ Dle Šebesty (2018: 165-168) každý, kdo byl vyzván k podání vysvětlení má povinnost jej podat. Existují však dvě výjimky, kdy osoba není povinna poskytnout výpověď. V prvním případě, že by osoba poskytnutím výpovědi způsobila sobě nebo osobě blízké nebezpečí trestního stíhání nebo

postihu za přešupek. V druhém případě, nelze požadovat podání vysvětlení o informacích, které má osoba uchovávat v tajnosti. Strážník má povinnost poučit osoby o možnosti odeprít vysvětlení z výše uvedených výjimek hned na začátku výslechu. Podle téhož zákona § 11a „*Obecní policie je v rozsahu nezbytném k plnění svých úkolů podle tohoto nebo zvláštního zákona oprávněna vyžadovat poskytnutí údajů z informačních systémů Policie ČR, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, obecních úřadů rejstříku trestů.*“ Podle Šebesty (2018: 176) strážník OP potřebuje k řádnému plnění svých úkolů, mít přístup do informačních systémů orgánů veřejné správy. Například Policie ČR mu je povinna poskytnout údaje o hledaných a pohřešovaných osobách a věcech, odcizených motorových vozidlech a jejich registračních značkách. Bližší informace jsou dostupné v zákoně o obecní policii §11a v odstavci 1 bodech b, c.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů, § 12 má strážník **oprávnění požadovat prokázání totožnosti** podle odstavce 1 „*Prokázáním totožnosti se pro účely tohoto zákona rozumí prokázání jména, popřípadě jmen, příjmení, data narození, rodného čísla, bylo-li přiděleno, a adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště.*“ Podle Šebesty (2018: 177) strážník může vyzvat osobu k prokázání totožnosti, pokud jde o osobu, vůči které provádí úkon k plnění úkolů obecní policie, o osobu podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přešupku, o osobu, od níž bude třeba požadovat vysvětlení (§ 11), o osobu, která odpovídá popisu osoby hledané policií nebo osoby pohřešované, na žádost jiné osoby, jestliže tato osoba má na zjištění totožnosti právní zájem, o osobu, která žádá o prokázání totožnosti podle písmena e), o osobu, která oznamuje podezření ze spáchání trestného činu nebo přešupku. Osoba je povinna výzvě strážníka vyhovět. Strážník totožnost osoby ověří pomocí základního registru obyvatel nebo agendového informačního systému evidence obyvatel. Podle tohoto zákona § 12a „*Strážník je v rozsahu potřebném pro splnění konkrétního úkolu obecní policie oprávněn požadovat od každého věcnou a osobní pomoc.*“ Podle Šebesty (2018: 181) věcnou pomocí se chápe poskytnutí věcných prostředků (movité či nemovité věci a služby) při provádění zákroků obecní policie. Poskytnutí pracovní povinností (výkon určité činnosti) fyzickou osobou se rozumí poskytnutí osobní pomoci. Fyzická osoba může odmítnout poskytnutí pomoci, pokud by vystavila nebezpečí sebe nebo osobu blízkou, nebo také v případě povinnosti zachovávat mlčenlivost.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů, § 13 má strážník **oprávnění předvést osobu**, která neuposlechla výzvy strážníka k prokázání totožnosti, dále osobu, která je osobou hledanou nebo pohřešovanou a osobu, která

neuposlechla výzvy strážníka a nadále pokračuje v protiprávním jednání, které ohrožuje život, zdraví, majetek osob. Podle Šebesty (2018: 183) předvedením osoby se myslí úkon obecní policie, který spočívá v omezení osobní svobody osoby a její dopravě na určené místo. Strážník je povinen sepsat o události úřední záznam a předat osobu Policii ČR.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů, § 14 má strážník **oprávnění vyzvat osobu k vydání zbraně a oprávnění zbraň odebrat** podle odstavce 1 „*Strážník je oprávněn vyzvat osobu k vydání zbraně, je-li to nezbytné v zájmu ochrany veřejného pořádku, života a zdraví osob nebo majetku a hrozí-li, že zbraně může být použita k násilí nebo pohrůžce násilím.*“ Zbrání se myslí cokoliv, čím je možné vykonat útok proti tělu důraznějším. Podle téhož zákona § 14 odstavce 3 „*Strážník je dále oprávněn se přesvědčit, zda osoba, kterou předvádí nebo omezuje na osobní svobodě nebo proti které směřuje zákrok z důvodu jejího agresivního chování, nemá u sebe zbraň, a pokud zbraň u sebe má, tak ji odebrat.*“ Podle Šebesty (2018: 186) omezit osobu na osobní svobodě může kdokoliv, kdo ji přistihne při trestném činu nebo bezprostředně poté a je to důležité k zamezení útěku, pro zajištění důkazů a prokázání totožnosti. Osobu je povinen ihned předat policejnímu orgánu. Při zadržení osoby na osobní svobodě strážníkem, je strážník povinen předat osobu i se zadrženou zbraní Policii ČR.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů, § 15 má strážník **oprávnění zakázat vstup na určená místa**, kde je ohrožen život, zdraví, majetek nebo veřejný pořádek po dobu nezbytně nutnou. Podle Šebesty (2018: 190) strážník OP a policista Policie ČR mají stejná oprávnění a kompetence. Při zákroku mohou použít technické prostředky (pásky se zákazem vstupu nebo označením obecní policie, policejní automobil atd.). Podle téhož zákona § 16 má strážník **oprávnění otevřít byt nebo jiný uzavřený prostor** a provést opatření k odvrácení bezprostředního nebezpečí, je-li ohrožen život, zdraví nebo ve větší míře majetek osoby.

Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů, § 17 má strážník **oprávnění vyzvat osobu k vydání věci a oprávnění věc odejmout** podle odstavce 1 „*Strážník je oprávněn vyzvat osobu k vydání věci, pokud lze mít za to, že v řízení o přestupku může být uloženo její propadnutí anebo může být zabráná, nebo jde o věc důležitou pro řízení o přestupku.*“ Podle Šebesty (2018: 195) se věcí rozumí vše, co je rozdílné od osoby a slouží potřebě lidí. **Propadnutí věci** může být uloženo v případech, kde se jedná o věc, která byla použita ke spáchání přestupku. V případě, kdy pachatele získal věc dopuštěním se přestupku

nebo jako odměnu za jeho spáchání. Propadnutí věci lze uložit pouze tehdy, pokud věc pachateli přestupku náleží. Propadlá věc náleží státu. **Zabráním věci** se rozumí ochranné opatření, které může být uloženo i pachateli, kterého nelze za přestupek stíhat nebo pachateli přestupku, kterému věc nenáleží. Strážník je povinen o odnětí nebo vydání věci sepsat úřední záznam a vydat osobě potvrzení o odnětí nebo vydání věci. Podle tohoto zákona § 17a odstavce 1 „*Strážník je oprávněn použít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla, které bylo ponecháno na místě, kde je zakázáno stání nebo zastavení vozidla, stojí na místě, do kterého je vjezd zakázán místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích, stojí na chodníku, kde to není povoleno, nebo je-li vozidlem proveden neoprávněný zábor veřejného prostranství a jeho řidič není na místě přítomen.*“ Podle téhož zákona § 17b je strážník oprávněn opustit obec, které obecní policii zřídila, v případě, že zajišťuje dopravu osob do zdravotnického zařízení nebo do protialkoholní či proti toxikomanické záchytné stanice. Podle § 17c je strážník oprávněn při plnění úkolů obecní policie vstupovat do herny, kasina, živnostenských provozoven a dalších prostor, kde jsou provozovány hazardní hry v provozní době i mimo ni, pokud mají důvodné podezření, že osobám mladším 18 let byly prodány nebo podány alkoholické nápoje nebo tabákové výrobky. Podle § 17d strážníci OP mají určitá oprávnění i v provozu na pozemních komunikacích, kde mohou požadovat po řidiči (provozovateli) motorového vozidla splacení nedoplatku. Nebo strážníci mohou podle § 17e zadržet registrační značku.

Dle Vetešníka (2009: 205) obecní policie má oprávnění použít donucovací prostředky „*Má-li obecní policie úspěšně plnit svoje poslání a úkoly při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku stanovené zákonem o obecní policii nebo zvláštními zákony, musí její pracovníci – strážníci – disponovat specifickými donucovacími prostředky, kterých mohou užít pouze tehdy, není-li možné cestu práva, resp. dodržování práva, zjednat jiným způsobem.*“

Podle Matesa (2011: 183) odborná literatura definuje donucovací prostředky jako „*Věcný prostředek nebo jako fyzický úkon s nesmrtícím účinkem, užitý za účelem eliminace protiprávního jednání fyzické osoby s využitím síly nebo hrozby použití síly.*“ Podle zákona číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů § 18 odstavce 1 donucovacími prostředky jsou hmaty, chvaty, údery a kopy, slzotvorný, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek, obušek a jiný úderný prostředek, pouta, úder služební zbraní, hrozba namířenou služební zbraní, varovný výstřel ze služební zbraně, technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla. Použití jednotlivých donucovacích prostředku je blíže upraveno v zákoně o obecní policii.

Dle Vetešníka (2013: 168-169) použitím donucovacích prostředků strážník zasahuje do nedotknutelnosti osoby a jejího soukromí. Strážník tak může učinit pouze v případech stanovených zákonem o obecní policii § 18–19 a § 21–23. Strážníci obecní policie disponují menším počtem donucovacích prostředků než Policie ČR. Strážník OP nemůže provést zákrok pod jednotným velením a užít tak donucovacích prostředků jako jsou vytlačování vozidlem, vytlačování štítem nebo vodní stříkač. Použití donucovacích prostředků strážníky obecní policie má tři fáze: povinnosti strážníků před použitím donucovacích prostředků, povinnosti strážníků během použití donucovacích prostředků a povinnosti strážníků po použití donucovacích prostředků.

Obecní policii zřizují obce, přičemž práce se dále zaměří na činnost obecní policie v Pardubickém kraje. Praktická část se bude zabývat vlivem přítomnosti OP na území jednotlivých územně samosprávných celků. V práci se dále vyberou konkrétní data, která budou relevantní pro daný výzkum.

3 ROLE OBECNÍ POLICIE V ÚZEMNĚ SAMOSPRÁVNÝCH CELCÍCH PARDUBICKÉHO KRAJE

Práce je zaměřena na přítomnost strážníků obecní a městské policie v obcích, městysch a městech Pardubického kraje, kde žije celkem 528 761 obyvatel. Pardubický kraj má 401 obcí z toho 1 obec s obecní policií a 38 měst, z toho 21 měst má zřízenou městskou policií. Počet strážníků obecní a městské policie činí 281 osob. Finanční náklady na činnost obecní a městské policie Pardubického kraje za kalendářní rok 2022 dosahovaly 247 519 232 Kč. V roce 2022 bylo uzavřeno 68 veřejnoprávních smluv podle § 3a zákona číslo 553/1991 Sb., o obecní policii.

3.1 Průzkum Pardubického kraje

Pardubický kraj je začleněn do regionu soudržnosti Severových a nese označení NUTS 3 CZ053. Většina území kraje leží ve východních Čechách, avšak oblast kolem Svitav a Moravské Třebové zasahuje i na historické území Moravy. Katastrální výměra kraje činí 4 519,20 km², což ho mezi ostatními kraji řadí na 10. místo. Pardubický kraj se skládá ze 4 okresů, a to z okresu Pardubice, který má ve své působnosti 112 obcí, okresu Chrudim, který má ve své působnosti 108 obcí, okresu Svitavy, která má ve své působnosti 116 obcí a okresu Ústí nad Orlicí, který má ve své působnosti 115 obcí.

Celkem je v Pardubickém kraji 451 obcí, z toho 38 měst a 12 městysů. Kraj je společenstvím obyvatel na určitém území, které má právo na vlastní samosprávu. Tudíž je oprávněn a povinen jednat pod svým vlastním jménem a nést veškerou odpovědnost za právní závazky, které vyplývají z těchto vztahů. Dále má právo a povinnost sledovat celkový rozvoj svého území a zabezpečovat potřeby svých občanů, kterých má 528 761 k roku 2023. Tyto povinnosti a práva jsou realizovány prostřednictvím samosprávných orgánů kraje. Hlavním orgánem kraje je krajské zastupitelstvo, které má v Pardubickém kraji 45 zastupitelů. Dalším důležitým orgánem je krajská rada, v jejímž čele stojí hejtman. Jako poradní orgány slouží výbory zastupitelstva a komise rady (Krajský úřad Pardubického kraje, 2018).

Obrázek 4 Mapa Pardubického kraje včetně jeho okresů

Zdroj: vlastní zpracování

Pro diplomovou práci bylo vybráno všech 38 měst Pardubického kraje. Z toho 22 měst má zřízenou městskou policii a zbylých 16 měst městskou policii zřízenou nemá. Dále bylo zahrnuto 5 městyšů, které obecní či městskou policii zřízenou nemají. A nakonec bylo zahrnuto 42 obcí, které obecní policii nemají a 1 obec, která obecní policii má. Obce byly vybírány podle počtu obyvatel, kdy dolní hranice byla stanovena na 900 obyvatel. Obce s nižším počtem obyvatel představují potenciálně odlehlé hodnoty. Celkový vzorek obcí a měst se zřízenou obecní či městskou policií, vhodný pro zkoumání, činil 23 veličin. Důležité zde je slovo „zřízenou“, protože v některých městech mohou působit obvodní oddělení a strážníci OP tam mohou vykonávat svoji činnost na základě uzavřených veřejnoprávních smluv. Pro tuto práci je relevantní pouze vzorek ÚSC, které přímo zřídily OP nebo MP. Jelikož výzkumná otázka zkoumá důvody pro zřizování OP a jaký má přítomnost strážníků OP vliv na trestnou činnost v daném území. Celkový vzorek obcí a měst bez zřízené obecní či městské policie, vhodný pro zkoumání, činil 63 veličin. Počet trestných činů krádeže byl zjišťován pro vybrané obce, městyse a města za období 10 let (2014-2023).

Potřebná data pro analýzu diplomové práce a její výzkumné otázky byla získána ze stránek Policie ČR prostřednictvím mapy kriminality. Mapa kriminality poskytuje informace o typu deliktu, kriminalisticko-statistické třídě, stavu objasnění (zjištěn pravděpodobný pachatel, neobjasněno) a datu, kdy byl delikt oznámen (datum a čas). Mapa kriminality také obsahuje detailní popis spáchaných trestných činů krádeže. Vybraným vzorkem byly pouze krádeže prosté, krádeže vloupáním a jiná majetková trestná činnost. Většinou se jednalo o krádeže součástek a věcí z motorových vozidel včetně vloupání, krádeže dvoustopých a jednostopých motorových vozidel nebo jízdních kol, krádeže věcí v objektech, krádeže

vloupaním do bytu, rodinného domu nebo jiného objektu, krádeže vloupáním do podniku, výrobního objektu nebo přívěsu (Mapa kriminality, 2014-2023).

Mapa kriminality je pilotním projektem od roku 2019, který reaguje na zájem laické i odborné veřejnosti o informace o výskytu kriminality. Zkušenost s budováním mapových nástrojů v Policii ČR vychází z dlouholeté praxe, při níž jsou tyto nástroje pro vlastní potřeby policie na špičkové úrovni. Zkušenost s těmito inovativními nástroji je čerpána také ze zahraničí, kde se jejich používání osvědčilo. Podle 1. náměstka policejního prezidenta Vondráška *„Hlavním cílem ve všech rovinách je dále snižovat již tak rekordně nízkou kriminalitu v České republice, zvyšovat její objasňenost, cíleně plánovat policejní hlídky a preventivní opatření do těch skutečně nejrizikovějších míst, snižovat administrativu, a naopak zvýšit pobyt policistů v ulicích.“* S tím je spojeno efektivnější využívání lidských, finančních i technických zdrojů, a také posílení spolupráce s obcemi, zvyšování důvěry veřejnosti a upevňování pocitu bezpečí (Policie ČR, 2024).

Projekt Ministerstva vnitra ČR a Policie ČR *„Mapy budoucnosti II – využití prostorových dat pro vytvoření a pilotní ověření nástrojů a postupů pro analýzu a predikci kriminality za účelem jejího předcházení a potírání“* je spolufinancován z Evropského sociálního fondu Operačního programu Zaměstnanost a státního rozpočtu ČR. Cílovými skupinami jsou obce, kraje a jejich zaměstnanci, organizační složky státu včetně justice, Policie ČR, Hasičský záchranný sbor ČR a veřejnost. Procesy a postupy v Policii ČR budou optimalizovány a zefektivněny prostřednictvím vytvoření uceleného a ověřeného souboru postupů a nástrojů, které umožní kvalitní a efektivní mapování, analýzu a predikci kriminality v prostředí Policie ČR, odpovídající mezinárodním postupům v této oblasti. Tento soubor postupů a nástrojů bude zahrnovat i mechanismy pro sdílení dat a výstupů mezi Policií ČR a obcemi (resp. obecními policiemi). Kompetence pracovníků Policie ČR budou zvýšeny prostřednictvím realizovaného školení v oblasti rozvoje a využívání moderních geografických informačních systémových nástrojů a postupů, zejména z hlediska analýz a predikce kriminality (MV ČR, 2024).

3.2 Metodologie případové studie

Remr (2017: 201) s odkazem na Hitchcock a Hughes (1995) definuje případovou studii jako *„hloubkovou studii jedné nebo několika instancí jevu v jeho reálném kontextu, která reflektuje perspektivy participantů. Případová studie se vyznačuje zaměřením na určité subjekty nebo objekty.“* Za vlastnosti případové studie pokládá:

- všestranný popis událostí se vztahem k případu;
- chronologický postup při vyprávění o událostech rozhodujících v případě;
- míšení popisu událostí s jejich analýzou;
- směřování vůči jednotlivým aktérům nebo jejich skupinám s cílem pochopit jejich vnímání událostí;
- osobní angažovanost na případu v podobě výzkumníku;
- bohaté vykreslení případu.

Dle Yina (2018: 15) případová studie jako výzkumná metoda má dvojí definici. První část definice je zaměřena na rozsah případové studie při provádění jejího výzkumu. *„Případová studie je empirická metoda, která zkoumá současný fenomén („případ“) do hloubky a v kontextu jeho reálného světa, zvláště když hranice mezi jevem a kontextem nemusí být jasně zřejmé.“* Jinými slovy, případová studie je zpracována, aby bylo porozuměno případu ze skutečného světa. Druhá část definice případové studie vznikla z toho důvodu, že jev a kontext nejsou v situacích reálného světa pokaždé odlišitelné. *„Případová studie se vyrovnává s technicky odlišnou situací, ve které bude zájmových proměnných mnohem více než datových bodů, a jako jeden výsledek těží z předchozího vývoje teoretických návrhů pro návrh, sběr dat a analýzu a jako další výsledek spoléhá na více zdrojů důkazů, přičemž data se musí sbližovat triangulačním způsobem.“* Podle Yina každá výzkumná metoda může být aplikována na všechny tři případové studie – průzkumné, deskriptivní a vysvětlující. Podle značné většiny sociálních vědců jsou případové studie vhodné pouze pro průzkumnou fázi vyšetřování. Pro deskriptivní fázi jsou příhodné průzkumy a historie. K provádění vysvětlujících nebo kauzálních dotazů slouží experimenty.

Podle Yina (2003: 13) je případová studie *„empirické vyšetřování zkoumající současný jev v rámci jeho přirozeného prostředí, obzvláště kdy nejsou hranice mezi jevem a prostředím jasně zřejmé.“* Podle výzkumného záměru rozlišujeme tři druhy případových studií, a to exploratorní, explanatorní a deskriptivní. Exploratorní (průzkumná) případová studie studuje příčinné vztahy odehrávající se v reálném životě. Explanatorní (vysvětlující) případová studie nabízí vysvětlení případů za pomoci rozebrání jeho jednotlivých příčinných řetězců. Mareš (2015: 121) uvádí, že cílem deskriptivní (popisné) případové studie je znázornit co nejkomplexnější popis stanoveného jevu. Dále se případové studie rozdělují na srovnávací a nesrovnávací, jednopřípadové a vícepřípadové.

Dle Yina (2018: 49-50) jednopřípadové a vícepřípadové studie jsou variantami designu případových studií. Prvotní rozdíl při plánování případových studií je mezi návrhy. To znamená, že před sběrem dat, je třeba rozhodnout, zda bude v případové studii řešen jeden případ nebo více případů. „*Jednopřípadová studie je vhodným návrhem za několika okolností a níže je uvedeno pět zdůvodnění jednotlivých případů – to znamená, že mají kritický, neobvyklý, běžný, objevný nebo dlouhodobý případ.*“ Důležité je nezapomínat na to, že výběr případu by se měl vztahovat na teorii a teoretické návrhy, které vás zajímají. Primárním důvodem pro výběr kritického případu s jediným případem by tedy byl kritický pro vaši teorii, která by měla specifikovat soubor skutečností, za kterých jsou její návrhy pokládány za pravdivé. Sekundárním důvodem pro jednotlivý případ mohou být okolnosti, které představují extrémní nebo neobvyklý případ. Takový případ může nastat v klinické psychologii, kde určitá porucha je příležitostí, kterou je třeba zdokumentovat a zanalyzovat. Terciálním důvodem je běžný případ, jehož cílem je zachytit skutečnosti a podmínky každodenní situace. Tímto způsobem se pouliční scéna a její prodejci na chodníku mohou stát prostředím pro poučení o potenciálních vytvořených sociálních výhodách. Neformální podnikatelskou činností a sociální a institucionální struktura v rámci jedné městské čtvrti s nízkými příjmy může poskytnout pohled na vztah mezi chudobou a sociálním kapitálem. Poslední důvodem je zjevný případ. Jedná se o situaci, když výzkumník má možnost pozorovat a analyzovat jev dříve nepřístupný společenskovědnímu bádání. Příkladem je studie Phillippe Bourgoise (2003) o cracku a obchodu s drogami ve španělském Harlemu, čtvrti v New Yorku.

Podle Schramma (1971) podstatou případové studie je vysvětlit proč byla jednotlivá rozhodnutí přijata, jak byla provedena a k jakému výsledku vedla.

Podle Yina (2018: 4-13) výzkum případových studií lze nalézt také v různých společenskovědních disciplínách (např. psychologie, sociologie, politologie). Případové studie poskytnou možnost zaměřit se „případ“ detailně a uchovat holistickou a reálnou perspektivu. Například při studiu chování v malých skupinách, mezinárodních vztahů nebo manažerských procesů. Cílem případové studie je porozumět „případu“, tedy o co se jedná, jeho fungování a integrace ve skutečném světě. Yin odkazuje na případovou studii tří vědců Lipseta, Trowa a Colemana, kteří poukazují na to, že v případové studii je cílem provést „zobecňující“ analýzu, nikoliv „zpřesňující“ analýzu. Hlavním zaměřením případových studií jsou případy „rozhodnutí“. Jednotlivé případy mohou zahrnovat „jednotlivce“, „organizace“, „procesy“, „programy“, „sousedské obce“, „instituce“ a dokonce „události“. Nejdůležitějším krokem ve výzkumné studii je správný výběr výzkumné otázky. Výzkumná otázka se skládá jednak

z podstaty, tedy o čem je moje studie? A jednak z formy, tedy ptám se „kdo“, „co“, „kde“, „jak“ a „proč“. Výzkumné otázky typu „jakého“ jsou průzkumné. Metody průzkumu lze použít právě i na otázky typu „co“, „kdo“ a „kde“. Tyto otázky mají za cíl zjistit určité množství nebo preferenci (volby). Pro průzkumný testovací výzkum lze aplikovat tyto metody:

- **průzkumný průzkum** (testuje schopnost zkoumat začínající podniky),
- **průzkumný experiment** (testuje potenciální přínosy různých druhů podnikatelských pobídek),
- **průzkumnou případovou studii** (testuje rozdíly mezi „prvními“ startupy a startupy od podnikatelů, kteří dříve založili jiné firmy, slouží jako příprava pro výběr případu pro následnou případovou studii).

Dle Yina (2018: 10) pro případovou studii jsou vhodné otázky typu „jak“ a „proč“. Tyto otázky jsou více vysvětlující a věnují se primárně sledování provozních procesů v průběhu času, nežli pouhým frekvencím nebo výskytům.

Tato diplomová práce je deskriptivní a zároveň explanatorní, vícepřípadovou, srovnávací případovou studii, jejímž předmětem je zhodnotit vliv přítomnosti obecní policie na vývoj trestné činnosti ve městech a obcích s obecní policií a městech a obcích bez obecní policie. Tato případová studie zodpovídá výzkumnou otázku: „*Má přítomnost obecní policie vliv na počet trestných činů krádeže?*“ Hlavními zdroji pro analýzu byly stránky Policie ČR, mapa kriminality, Český statistický úřad, Ministerstvo vnitra ČR, stránky Pardubického kraje a jednotlivých obcí, městysů a měst Pardubického kraje.

Nástrojem případové studie je **statistický test**. Podle níže stanovených předpokladů bude použit buď parametrický test nebo neparametrický test.

Podle Janáčka (2022: 42-43) „*Statistický test rozhoduje, zda nalezený rozdíl je dán statistickou nepřesností, či opravdovým strukturálním rozdílem.*“ Statistické testování se skládá z několika částí:

- stanovení výzkumné otázky, nulové hypotézy a alternativní hypotézy;
- výběru testu a kontroly předpokladů;
- stanovení hladiny významnosti alfa (α);
- realizace testu.

Podle Janáčka (2022: 42-46) prvním krokem je stanovení **výzkumné otázky a nulové a alternativní hypotézy**. Předmětem výzkumné otázky je to, co chceme zjistit nebo zkoumat.

Stanovení nulové hypotézy (H_0) většinou zkoumá, zda jsou dvě náhodné veličiny na sobě nezávislé nebo zda si nejsou rovny. Alternativní hypotéza (H_1) je negací nulové hypotézy. Výsledkem testování je buď zamítnutí nulové hypotézy ve prospěch alternativní hypotézy nebo nezamítnutí nulové hypotézy. Druhým a zcela zásadním krokem je **výběr testu**. Na základě stanovené výzkumné otázky je vybrán příslušný statistický test. Vybraný test má stanovené předpoklady, které musí být dodrženy, aby bylo dosaženo správných výsledků. Základními předpoklady jsou normalita pozorování, nezávislost pozorování, stejný rozptyl dvou datových skupin, počet pozorování. Normalita pozorování je požadována zejména proto, že normální rozdělení pravděpodobnosti usnadňuje provést některé odhady a tím zjednodušit statistické výpočty. Pokud je to možné, doporučuje se použít parametrický test místo neparametrického testu kvůli jeho síle. Nezávislost pozorování je základem všech statistických testů a považuje se za samozřejmou. „*Hodnota každého pozorování je nezávislá na tom, jakou hodnotu jsme naměřili v jiném pozorování.*“ Pro použití některých testů je shoda rozptylu dvou datových skupin žádoucí (např. pro dvouvýběrový t-test). Shodu rozptylu lze zkoumat například pomocí Levenova statistického testu. Posledním předpokladem je počet pozorování, pro který platí, že čím vyšší je počet pozorování, tím lepší test lze provést. Třetím krokem je **stanovení hladiny významnosti**. Hladina významnosti se označuje symbolem alfa (α). „*Hladina významnosti je pravděpodobnostní hranice, pod kterou je zamítnuta nulová hypotéza.*“ V praxi je nejčastěji používaná hladina významnosti 5 % tedy $\alpha = 0,05$. Jedná se o kompromis, protože na to, aby test byl dost spolehlivý je hodnota dost nízká a na to, aby test byl schopen správně zamítat je hodnota dost vysoká. V této souvislosti existují chyby prvního a druhého stupně. Chyba prvního stupně nastane zamítnutím H_0 za platnosti H_0 . Chyba druhého stupně nastane nezamítnutím H_0 za neplatnosti H_0 . Posledním a zároveň nejdůležitějším krokem je **provedení testu**. Základem každého testu je spočítání testové statistiky T pomocí naměřených dat prostřednictvím statistického softwaru. Na základě testové statistiky T se vypočítá tzv. p-hodnota. „*P-hodnota je definována jako pravděpodobnost, že za platnosti nulové hypotézy naměříme data, která svědčí proti nulové hypotéze více než data, která jsme naměřili.*“ H_0 zamítáme, pokud je p-hodnota nižší či rovna hladině významnosti α . H_0 nezamítáme, pokud je p-hodnota vyšší než hladina významnosti α .

Většina statistických nástrojů funguje pouze v případě, že data splňují podmínku normálního rozdělení dat. Proto se tedy používají testy normality, aby bylo potvrzeno, že daný výběr dat má normální rozdělení dat a může být následně použit u testů. Těmito testy jsou

například Shapiro-Wilk test, Jarque-Bera test a jednovýběrový Kolmogorov-Smirnov test. Vzorec pro výpočet Shapiro-Wilkova testu (1) je následující:

$$W = \frac{(\sum_{i=1}^n a_i x_{(i)})^2}{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2} \quad (1)$$

Kde:

W je testová statistika Shapiro-Wilkova testu,

n je počet pozorování,

$x_{(i)}$ jsou uspořádaná pozorování,

x_i jsou samotná pozorování,

\bar{x} je průměr dat,

a_i jsou konstanty z tabulky Shapiro-Wilkova testu závislé na počtu pozorování a na kritické hladině významnosti.

Testová statistika W je porovnávána s kritickými hodnotami tabulkového rozdělení pro různé velikosti vzorku a hladiny významnosti. Pokud je hodnota W menší než kritická hodnota, nulová hypotéza o normálním rozdělení je zamítnuta ve prospěch alternativní hypotézy, což naznačuje, že data nejsou z normálního rozdělení (Field, 2017).

V případě, že je splněna podmínka normálního rozdělení pravděpodobnosti, testy označujeme jako **parametrické**. „*Jako parametrické testy označujeme ty, u kterých je nutné specifikovat typ rozdělení a jeho parametry.*“ Podmínku normálního rozdělení je třeba ověřit. Ovšem v některých případech tato podmínka není nutná. Pokud je k dispozici velké množství dat, tak součet jeho pozorování může mít normální rozdělení, což je pro většinu testů postačující. Do skupiny parametrických testů lze zařadit jednovýběrový z-test, jednovýběrový t-test, dvouvýběrový t-test, Welchův dvouvýběrový t-test, párový t-test a analýzu rozptylu. Dvouvýběrový t-test (dvouvýběrový studentův test) se použije v situaci, kdy jsou k dispozici dva náhodné výběry ze dvou rozdělení, pozorování z obou rozdělení nejdou spárovat, tudíž počty pozorování z výběrů nejsou shodné. Rozptyly obou výběrů jsou shodné. Pokud by nebyly, použil by se Welchův t-test. Rovnost rozptylů lze otestovat například pomocí Levenova testu. Dvouvýběrový t-test lze použít i tehdy, kdy data nepocházejí z normálního rozdělení, ale existuje vysoký počet z obou rozdělení (obvykle více než 25 pozorování z každého rozdělení). Normální rozdělení pak mají součty pozorování, což je pro použití testu dostatečné. Ovšem

pokud neexistuje normální rozdělení, je zapotřebí udělat mnoho pozorování, aby byla splněna asymptotická normalita. „Říká, že pro většinu náhodných veličin platí, že se zvyšováním počtu pozorování konverguje jejich součet k normálnímu rozdělení“. Tedy součet velkého počtu pozorování se chová jako náhodná veličina s normálním rozdělením (Janeček, 2022).

Janáček (2022: 97–99) uvádí základní testy, které porovnávají velikost rozptylů náhodných veličin. Podle počtu náhodných veličin existuje jednovýběrový test rozptylu, F-test, Bartlettův test a Levenův test. Jednovýběrový test rozptylu srovnává rozptyl s určenou hodnotou. F-test neboli Fisherův test srovnává rozptyly dvou rozdělení a chce zjistit, zda tato rozdělení mají stejný rozptyl. Nulová hypotéza (H_0) bude znít takto: rozptyl prvního rozdělení je roven rozptylu druhého rozdělení. Alternativní hypotéza (H_1) bude znít takto: rozptyl prvního rozdělení není roven rozptylu druhého rozdělení. V případě, že není splněna normalita rozdělení a je k dispozici hodně pozorování z obou rozdělení nelze tento test použít. Rozptyly dvou a více rozdělení srovnávají ostatní testy. F-test a Bartlettův test požadují normalitu všech náhodných veličin. Opakem je Levenův test, který normalitu nevyžaduje. Levenův test slouží k testování shody rozptylů mezi dvěma skupinami dat. Vzorec testovacího kritéria (2) je následující:

$$W = \frac{(N-k) \sum_{j=1}^k n_j (|M_j - M|)^2}{(k-1) \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} |X_{ij} - \bar{X}_j - M_j + M|} \quad (2)$$

Kde:

N je celkový počet pozorování,

K je počet skupin,

n_j je rozptyl druhé skupiny dat,

M je celkový medián odchylek od průměru napříč všemi skupinami,

M_j je medián odchylek od průměru pro j -tou skupinu,

X_{ij} je i -té pozorování je v j -té skupině,

\bar{X}_j je průměr j -té skupiny.

Testová statistika W je porovnána s kritickými hodnotami z F-rozdělení s $k-1$ a $N-k$ stupni volnosti. Nulová hypotéza Levenova testu tvrdí, že variability ve všech skupinách jsou stejné. Pokud je testová statistika W významně odlišná od očekávané hodnoty 1, odmítáme nulovou hypotézu a závěrem je, že existují rozdíly v rozptylech mezi skupinami (Ott, Longnecker, 2021)

Neparametrické testy jsou alternativou parametrických testů v případě, že nejsou splněny předpoklady parametrických testů. „*Neparametrickými označujeme ty testy, u kterých není nutné specifikovat typ rozdělení ani parametry.*“ Jedná se o testy, které nemají normální rozdělení, a naopak mají nízký počet pozorování. Lze je využít ve více případech, ale jejich nevýhodou je jejich menší síla. Mezi neparametrické testy patří Wilcoxonův jednovýběrový test, Mann-Whitney U test, Wilcoxonův párový test, Kruskal-Wallis test, Moodův mediánový test, Chí-kvadrát test nezávislosti a McNemarův test. V případě Mann-Whitney U testu náhodné výběry nemají normální rozdělení pravděpodobnosti a počet pozorování každé náhodné veličiny je nízký (nižší než 25) a i při jejich součtu neexistuje normální rozdělení a asymptotická normalita. Cílem je otestovat, zda obě rozdělení jsou shodná. Nulová hypotéza (H_0) bude znít takto: náhodné výběry pochází ze stejných rozdělení. Alternativní hypotéza (H_1) bude znít takto: náhodné výběry pochází z rozdílných rozdělení. Mann-Whitney U test je alternativou dvouvýběrového t-test. Mann-Whitney U test je neparametrický statistický test používaný k porovnání dvou nezávislých vzorků. Tento test je vhodný v případech, kdy data ve vzorcích nejsou normálně distribuovaná, nebo když není splněna homoscedasticita (shoda rozptylů). Postup testu je následující. V první řadě se stanoví nulová hypotéza (H_0) a alternativní hypotéza (H_1). Poté dojde k seřazení všech hodnot z obou vzorků dohromady od nejmenší po největší. Každé hodnotě je přiřazeno pořadové číslo podle pořadí v seznamu. V případě, že jsou některé hodnoty stejné, je přiřazen průměr jejich pořadových čísel. Pro každý vzorek se vypočítá součet pořadových čísel, součty jsou označeny jako R_1 a R_2 . Dalším krokem je výpočet hodnoty U (3) pomocí následujícího vzorce:

$$U = R_1 - \frac{n_1(n_1+1)}{2} \quad (3)$$

Kde:

R_1 je součet pořadových čísel v prvním vzorku,

n_1 je počet pozorování v prvním vzorku.

Posledním krokem je interpretace výsledků, kdy se porovnává vypočtená hodnota U s kritickou hodnotou stanovenou na základě tabulek nebo pomocí statistického softwaru. Pokud

je vypočtená hodnota U menší než kritická hodnota U , H_0 se zamítá a existuje statisticky významný rozdíl mezi mediány vzorků. V opačném případě, kdy vypočtená hodnota U je větší než kritická hodnota U , H_0 se nezamítá a neexistuje statisticky významný rozdíl mezi mediány vzorků (Howell, 2002).

Podle Janáčka (2022: 108-109) existuje analogie parametrických a neparametrických testů. Pro demonstraci schématu slouží tabulka číslo 2. Mezi výběry patří 1 výběr, 2 nezávislé výběry, 2 párové výběry a 2 a více výběrů. Ke každému z výběrů jsou přiřazeny konkrétní testy, u kterých je zkoumána normalita nebo asymptotická normalita.

Tabulka 2 Analogie mezi testy

Výběry	Normalita či asymptotická normalita	
	ANO	NE
1 výběr	Jednovýběrový t-test,	Wilcoxonův jednovýběrový test
2 nezávislé výběry	Dvouvýběrový t-test, Welchův test	Mann-Whitney U test
2 párové výběry	Párový t-test	Wilcoxonův párový test
2 a více výběrů	ANOVA (analýza rozptylu)	Kruskal-Wallis test, Moodův mediánový test

Zdroj: vlastní zpracování dle Janáček (2022)

Z tabulky číslo 2 je zřejmé, že analogií parametrického jednovýběrového t-test je neparametrický Wilcoxonův jednovýběrový test. Obdobou parametrického dvouvýběrový t-testu je neparametrický Mann-Whitney U test. Podobně analogií parametrického párového t-testu je neparametrický Wilcoxonův párový test a obdobou ANOVY je Kruskal-Wallis test nebo Moodův mediánový test.

Přepočet na hlavu se obvykle používá k vyjádření určitého ukazatele, hodnoty nebo statistiky v poměru k počtu osob, které jsou v daném kontextu relevantní. Tato metoda se často používá k porovnání údajů napříč různými skupinami lidí nebo územími, aby se zajistilo objektivnější a srovnatelnější porovnání. Průměrný počet trestných činů na jednoho obyvatele obce, městyse nebo města je získáván přepočtem na hlavu. Tím je umožněno porovnání míry kriminality mezi různými obcemi, městy a městy, i když mají různý počet obyvatel. Trestné činy krádeže byly přepočítány na 1 000 obyvatel u všech obcí nad 900 obyvatel, městyse

a měst Pardubického kraje (viz. přílohy CH-K), podle následujícího vzorce (Samuelson, Neuman, 2013):

$$\text{Počet trestných činů na 1000 obyvatel} = \frac{\text{Počet trestných činů}}{\text{Počet obyvatel}} * 1000 \quad (4)$$

Na závěr bylo třeba provést přepočítání trestných činů krádeže na 1 000 obyvatel, z důvodu rozdílného počtu obyvatelstva v obcích, městysech a městech Pardubického kraje.

3.3 Analýza s využitím statistických metod

Když byly vybrány všechny potencionální obce, městyse a města Pardubického kraje, pro každou z nich byly zjištěny trestné činy krádeže a počty obyvatel v letech 2014-2023 (viz. přílohy A-H). Pro analýzu byly sečteny všechny trestné činy krádeže v územně samosprávných celcích s OP i bez OP a taky byl proveden součet všech obyvatel, vždy pro jednotlivé roky. Poté byl pro jednotlivé územně samosprávné celky proveden přepočítání počtu trestných činů krádeže na 1000 obyvatel (4) (viz. přílohy CH-K), podle vzorce (4). Výsledkem byly vstupní data pro statistický test.

Tabulka 3 uvádí údaje o přepočítaných trestných činech krádeže na 1 000 obyvatel za období 2014-2023. Tyto trestné činy byly přepočítány z důvodu rozdílného počtu obyvatelstva v obcích, městysech a městech Pardubického kraje. Přepočítání trestných činů krádeže byl proveden podle vzorce (4). Ve druhém řádku je uveden součet trestných činů krádeže celkem za jednotlivé roky 2014 až 2023 v územně samosprávných celcích, které mají zřízenou OP. Ve třetím řádku je uveden součet obyvatel za roky 2014 až 2023 v územně samosprávných celcích, které mají zřízenou OP. A následně jsou z těchto vstupních dat přepočítány trestné činy krádeže na 1 000 obyvatel. Výsledky jsou uvedeny v posledním řádku.

Tabulka 3 Přepočítání trestných činů krádeže na 1000 obyvatel v ÚSC se zřízenou OP

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
celkem TČ	37	333	2 186	2 219	1 978	2 205	1 753	1 674	1 877	1 794
celkem obyvatel	272 209	271 694	271 936	272 412	273 220	274 120	273 350	266 475	274 438	274 925
TČ/1000 ob.	0,135 925	1,225 643	8,038 656	8,145 749	7,239 587	8,043 922	6,413 023	6,282 015	6,839 431	6,525 416

Zdroj: vlastní zpracování dle dat z ČSÚ a MP

Z tabulky číslo 3 vyplývá, že v přepočtu na 1000 obyvatel bylo nejvíce trestných činů krádeže spácháno v roce 2017. Naopak nejméně trestných činů krádeže v přepočtu na 1 000 obyvatel bylo spácháno v roce 2014 a 2015. Důvodem mohou být převážně nulové hodnoty

v jednotlivých letech. V pocovidových letech 2020 a 2021 trestné činy krádeže poklesly. Jedním z možných důvodů byla přítomnost majitelů v jejich domech, bytech, chatách a přívěsech v důsledku nařízených vládních opatření.

Tabulka 4 uvádí údaje o přepočítaných trestných činech krádeže na 1 000 obyvatel za období 2014-2023. Tyto trestné činy byly přepočítány z důvodu rozdílného počtu obyvatelstva v obcích, městsech a městech Pardubického kraje. Přepočet trestných činů krádeže byl proveden podle vzorce (4). Ve druhém řádku je uveden součet trestných činů krádeže celkem za jednotlivé roky 2014 až 2023 v územně samosprávných celcích bez přítomnosti OP. Ve třetím řádku je uveden součet obyvatel za roky 2014 až 2023 v územně samosprávných celcích, které nemají zřízenou OP. A následně jsou z těchto vstupních dat přepočítány trestné činy krádeže na 1 000 obyvatel. Výsledky jsou uvedeny v posledním řádku.

Tabulka 4 Přepočet trestných činů na 1000 obyvatel v ÚSC bez zřízené OP

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
celkem TČ	6	79	534	474	488	413	361	339	434	387
celkem obyvatel	113 319	113 441	113 571	113 846	114 177	114 531	114 677	113 640	116 698	116 778
TČ/1000 ob.	0,052 947	0,696 397	4,701 904	4,163 519	4,274 065	3,606 010	3,147 972	2,983 104	3,719 001	3,313 980

Zdroj: vlastní zpracování dle dat z ČSÚ a MP

Z tabulky číslo 4 vyplývá, že v přepočtu na 1000 obyvatel bylo nejvíce trestných činů krádeže spácháno v roce 2016. Naopak nejméně trestných činů krádeže v přepočtu na 1 000 obyvatel bylo spácháno v roce 2014 a 2015. Důvodem můžou být převážně nulové hodnoty v jednotlivých letech. V covidových letech 2019, 2020 a 2021 trestné činy krádeže poklesly.

K ověření, zda přítomnost obecní policie má vliv na páchaní trestného činu krádeže v územně samosprávných celcích Pardubického kraje, byl použit Mann-Whitney. Níže je vysvětlen postup, jak bylo dosaženo použití Mann-Whitneyho U testu. Před provedením samotného testu byly ověřeny základní předpoklady statistických testů. Předpoklad normality rozdělení byl ověřen pomocí testu normality v softwarovém programu Past. Dosazením do vzorce (1) byl získán výsledek, který je uveden na obrázku číslo 5. Nulová a alternativní hypotéza byly stanoveny následovně:

H0: Je splněn předpoklad normálního rozdělení pravděpodobnosti.

H1: Není splněn předpoklad normálního rozdělení pravděpodobnosti.

	s OP	bez OP
N	10	10
Shapiro-Wilk W	0,7382	0,8385
p(normal)	0,002563	0,04236
Anderson-Darling A	1,191	0,7455
p(normal)	0,002161	0,03456
p(Monte Carlo)	0,0024	0,0339
Lilliefors L	0,355	0,2783
p(normal)	0,0001	0,02734
p(Monte Carlo)	0,0006	0,0293
Jarque-Bera JB	2,853	1,983
p(normal)	0,2402	0,371
p(Monte Carlo)	0,0424	0,0716

Obrázek 5 Předpoklad normality

Zdroj: vlastní zpracování v prostředí programu Past

Hladina významnosti α byla stanovena na 0,05. Při porovnání s p-hodnotami 0,002563 a 0,04236 je zjištěno, že α je vyšší, a tudíž výsledkem je, že H_0 je zamítána ve prospěch alternativní hypotézy. Tedy předpoklad normálního rozdělení pravděpodobnosti není splněn a parametrický test, který má větší sílu, nebude možné použít. Dále bylo zkoumáno pomocí testu rozptylu, zda vybrané vzorky dat mají stejné rozptyly. Vzhledem k tomu, že data nepocházejí z normálního rozdělení, byl použit Levenův test pro shodu rozptylu. Dosazením do vzorce (2) byl získán výsledek v programu Past, který je uveden na obrázku číslo 6. Nulová a alternativní hypotéza byly stanoveny následovně:

H_0 : Rozptyly všech rozdělení se rovnají.

H_1 : Rozptyly všech rozdělení se nerovnají.

Several-sample tests

One-way ANOVA	Residuals	Tukey's pairwise	Kruskal-Wallis	Mann-Whitney pairwise	Dunn's post hoc
Test for equal means					
	Sum of sqrs	df	Mean square	F	p (same)
Between groups:	39,848	1	39,848	7,664	0,01267
Within groups:	93,5907	18	5,19948		Permutation p (n=99999)
Total:	133,439	19			0,01483
Components of variance (only for random effects):					
Var(group):	3,46485	Var(error):	5,19948	ICC:	0,399898
omega²:	0,2499				
Levene's test for homogeneity of variance, from means				p (same):	0,1461
Levene's test, from medians				p (same):	0,3712
Welch F test in the case of unequal variances: F=7,664, df=13,76, p=0,01529					

Obrázek 6 Levenův test

Zdroj: vlastní zpracování v prostředí programu Past

Hladina významnosti α byla opět stanovena na 0,05. P-hodnota Levenova testu byla zjištěna jako 0,1461, což převyšuje α . Výsledkem je tedy nedoporučení zamítnout H_0 ; rozptily všech rozdělení se rovnají. Tento předpoklad byl splněn. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že nejvhodnějším statistickým testem, který lze v tomto případě použít, je Mann-Whitney U test. Jedná se o neparametrický statistický test používaný k porovnání dvou nezávislých vzorků, aby bylo určeno, zda pocházejí ze stejného rozdělení pravděpodobnosti. Výpočet dle vzorce (3) v programu Past je uveden na obrázku číslo 7. Na začátku byla opět stanovena nulová a alternativní hypotéza, jež zní následovně:

H_0 : Přítomnost OP neovlivňuje v jednotlivých ÚSC páchaní trestného činu krádeže.

H_1 : Přítomnost OP ovlivňuje v jednotlivých ÚSC páchaní trestného činu krádeže.

Two-sample tests

t test	F test	Mann-Whitney	Mood median	Kolm-Smirnov	Anderson
Tests for equal medians					
<i>s OP</i>			<i>bez OP</i>		
N:	10	N:	10		
Mean rank:	6,9	Mean rank:	3,6		
Mann-Whitn U:	17	p (same med.):	0,014019		
z:	2,4568	p (same med.):	0,0146		
Monte Carlo permutation:		p (same med.):	0,011496		
Exact permutation:					

Obrázek 7 Mann-Whitney U test

Zdroj: vlastní zpracování v prostředí programu Past

Hladina významnosti α byla stanovena na 0,05. Při porovnání s p-hodnotou 0,014019 zjištěnou ve srovnání s α je zjištěno, že α je vyšší, a tudíž výsledkem je, že H_0 je zamítna ve prospěch alternativní hypotézy. Rozdíl v páchání trestného činu krádeže mezi územně samosprávnými celky, které mají zřízenou OP, a těmi, které nemají zřízenou OP, je pozorován. Lze tvrdit, že přítomnost OP ovlivňuje v jednotlivých ÚSC páchání trestného činu krádeže. Tam, kde je zřízena OP nebo MP je průměr přepočtených TČ krádeže vyšší než tam, kde OP nebo MP zřízena není. Ovšem na páchání trestné činnosti může mít vliv i více proměnných. Výsledek je takový, že vliv OP nelze přesně prokázat.

Výše byl proveden statistický neparametrický Mann-Whitney U test pro všechny roky celkem. Do analýzy tedy vstupovala sečtená a následně přepočtená data za všechny roky najednou. Výsledkem testu bylo zamítnutí H_0 ve prospěch H_1 . Nyní se podíváme, jaký by byl výsledek statistických testů pro jednotlivé roky (2014 až 2023) s přepočtem trestných činů krádeže na 1000 obyvatel pro každou obec, městys i město, které mají či nemají zřízenou OP. Samozřejmě byl počet obyvatel v každé obci, městysu a městu byl přepočítán na 1000 obyvatel. Pro všechny roky do analýzy vstupuje 23 vzorků se zřízenou OP a 63 vzorků bez zřízené OP.

V první řadě musí být zjištěno, který statistický test bude použit v jednotlivých letech, a to bez ohledu na to, zdali je parametrický nebo neparametrický. Toto zjištění bude provedeno pomocí předpokladu normálního rozdělení pravděpodobnosti, který byl vypočítán podle vzorce (1). Hypotézy pro test normálního rozdělení byly stanoveny následovně:

H0: Je splněn předpoklad normálního rozdělení pravděpodobnosti.

H1: Není splněn předpoklad normálního rozdělení pravděpodobnosti.

Výsledky předpokladu normality pro jednotlivé roky jsou uvedeny v tabulce 6, ve čtvrtém sloupci. Důležité je, že aby byl předpoklad normality splněn, musí být obě p-hodnoty vyšší než α . Pokud by byla pouze jedna p-hodnota vyšší jak α , data nepochází z normálního rozdělení pravděpodobnosti.

Pro oba typy testů, jak parametrický, tak neparametrický, mohou být stanoveny stejné hypotézy pro všechny jednotlivé roky (2024-2023). V letech 2014 až 2022 byl použit neparametrický Mann-Whitney U test, protože data nebyla z normálního rozdělení pravděpodobnosti. V roce 2023 byl použit parametrický dvouvýběrový T-test, protože data byla z normálního rozdělení pravděpodobnosti. Nulovou hypotézu (H0) a alternativní hypotézu (H1) lze stanovit dvěma způsoby:

H0: Mezi územně samosprávnými celky, které mají zřízenou OP a územně samosprávnými celky, které nemají zřízenou OP není rozdíl v páčání trestného činu krádeže.

H1: Mezi územně samosprávnými celky, které mají zřízenou OP a územně samosprávnými celky, které nemají zřízenou OP je rozdíl v páčání trestného činu krádeže.

Výše je uvedeno znění nulové hypotézy tak, že v páčání trestného činu krádeže mezi ÚSC, které mají zřízenou OP a těmi, které OP zřízenou nemají, rozdíl není. Což lze formulovat i níže uvedeným způsobem. U alternativní hypotézy je postup analogický.

H0: Přítomnost OP neovlivňuje v jednotlivých ÚZS páčání trestné činnosti krádeže.

H1: Přítomnost OP ovlivňuje v jednotlivých ÚZS páčání trestné činnosti krádeže.

Po stanovení hypotéz pro neparametrický Mann-Whitney U test a parametrický dvouvýběrový T-test se lze přesunout k samotnému výpočtu a analýze výsledků, které jsou shrnuty v tabulce číslo 5. Tabulka 5 uvádí údaje o statistických testech. V prvním řádku jsou uvedeny jednotlivé roky, předpoklad normálního rozdělení pravděpodobnosti (NRP) pro ÚSC se zřízenou OP i bez ní, předpoklad normality a neparametrický Mann-Whitney U test nebo parametrický dvouvýběrový T-test. V řádkách níže jsou vypočtená data na základě vzorce (1), podle kterých je předpoklad normality splněn (ANO) či nesplněn (NE). Na základě výsledku je vybrán parametrický nebo neparametrický test.

Tabulka 5 Výsledky statistického testu pro roky 2014-2023

Roky	NRP pro ÚSC s OP	NRP pro ÚSC bez OP	Předpoklad normality	Mann-Whitney U test/ Dvouvýběrový T-test
2014	0,004411	6,88E-16	NE	x
2015	0,2441	7,85E-08	NE	0,01934
2016	0,3062	0,003269	NE	3,10E-05
2017	0,3767	0,01334	NE	6,59E-05
2018	0,01119	0,000315	NE	0,001469
2019	0,9619	1,38E-05	NE	3,41E-06
2020	0,4145	0,00064	NE	4,73E-05
2021	0,0789	0,00331	NE	0,006473
2022	0,005411	0,001596	NE	0,003316
2023	0,9662	0,1266	ANO	4,45E-06

Zdroj: vlastní zpracování v prostředí programu Past

V tabulce číslo 5 jsou prezentovány výsledky. I přes nedostatek vstupních dat pro rok 2014, kdy většina z nich byla nulová, bylo možné provést test normality, avšak předpoklad normality splněn nebyl. Obě p-hodnoty byly menší než α . Pro nedostatek dat však nelze provést Mann-Whitney U test. Tudíž nelze říci, zda se prokázal vliv OP. Pro rok 2015 předpoklad normality také splněn nebyl, i přesto, že jedna p-hodnota byla větší než α . Pro to, aby byl předpoklad normality splněn, musí být obě p-hodnoty vyšší než α . Byl tedy proveden neparametrický Mann-Whitney U test, jehož výsledkem bylo zamítnutí nulové hypotézy (H_0) ve prospěch alternativní hypotézy (H_1). Tudíž lze říci, že v roce 2015 se prokázal vliv přítomnosti OP v jednotlivých obcích, městysích a městech na páchaní trestného činu krádeže. Tento samý závěr lze tvrdit i pro následující roky 2016 až 2022. V roce 2023 byl předpoklad normality splněn, obě p-hodnoty byly větší než α . Následně byl použit parametrický

dvouvýběrový T-test, jehož výsledkem bylo také zamítnutí nulové hypotézy ve prospěch alternativní hypotézy. Proto lze říci, že v roce 2023 se prokázal vliv přítomnosti OP v jednotlivých obcích, městsech a městech na páčání trestného činu krádeže.

3.4 Zodpovězení výzkumné otázky

Výzkumná otázka byla stanovena následovně: „*Má přítomnost obecní policie vliv na počet trestných činů krádeže?*“ Přítomnost obecní policie a její vliv na počet trestných činů krádeže v daném území byl zkoumán prostřednictvím statistického testu, a to hned dvakrát. Nejprve byly otestovány jeho předpoklady a stanoveny hypotézy. Pro předpoklad normality byla stanovena nulová hypotéza (H_0), která zkoumala, zda je splněn předpoklad normálního rozdělení pravděpodobnosti a alternativní hypotéza (H_1), která zkoumala opak H_0 . Výsledky předpokladu normality pro jednotlivé roky jsou uvedeny v tabulce číslo 5. Podle výsledku předpokladu normality byl použit parametrický dvouvýběrový t-test nebo neparametrický Mann-Whitney U test, pro které byly taktéž stanoveny hypotézy. H_0 ověřovala, zda přítomnost OP neovlivňuje (není rozdíl) v jednotlivých obcích, městsech a městech páčání trestného činu. H_1 ověřovala, zda je rozdíl, tedy opak H_0 . Za prvé do analýzy vstupovala sečtená a následně přepočtená data za všechny roky najednou. Výsledkem testu bylo zamítnutí H_0 ve prospěch H_1 . Za druhé do analýzy vystupovala data přepočtených trestných činů krádeže na 1000 obyvatel pro každou obec, městys i město, které mají či nemají zřízenou OP za jednotlivé roky zvlášť. Výsledkem použitých statistických testů bylo vždy zamítnutí H_0 ve prospěch H_1 . Konkrétní výsledky jsou uvedeny v tabulce 5.

Na závěr je možné říci, že páčání trestné činnosti může být ovlivněno více proměnnými. Ovšem to by pak bylo předmětem dalšího zkoumání. Na základě dostupných dat a použitých metod lze říci, že na základě stanovených hypotéz se prokázalo, že přítomnost OP ovlivňuje v jednotlivých ÚSC páčání trestného činu krádeže a že existuje rozdíl v páčání trestného činu krádeže v ÚSC se zřízenou OP a v ÚSC bez zřízené OP. Rozdíl byl prokázán takový, že tam, kde je zřízená obecní (městská) policie, byl průměr počtu trestných činů krádeže větší než průměr počtu trestných činů krádeže tam, kde obecní (městská) policie zřízená není. Takže se zdá, že její vliv tam je, ale obrácený, a proto není úplně žádoucí, aby malé obce a městysy měly OP, protože její vliv na snižování TČ není prokazatelný a viditelný. Obecní (městská) policie je zřizována tam, kde je problematictější situace a existuje více důvodů pro její zřízení a i přesto, že tam je, tak je průměr počtu trestných činů krádeže vyšší než v jednotlivých obcích, městsech a městech, kde obecní (městská) policie zřízená není.

ZÁVĚR

Cílem diplomové práce je na vzorku až pěti územně samosprávných celků Pardubického kraje (města a obce), které provozují obecní policii zhodnotit vliv přítomnosti obecní policie na vývoj trestného činu krádeže ve městě a obci a tyto výsledky porovnat s vývojem krádeží v podobných městech a obcích Pardubického kraje, které obecní policii neprovozují. Proto byla položena výzkumná otázka: „*Má přítomnost obecní policie vliv na počet trestných činů krádeže?*“ Pro diplomovou práci bylo vybráno všech 38 měst Pardubického kraje. Z toho 22 měst má zřízenou městskou policii a zbylých 16 měst městskou policii zřízenou nemá. Dále bylo zahrnuto 5 městysů, které obecní či městskou policii zřízenou nemají. A nakonec bylo zahrnuto 42 obcí, které obecní policii nemají a 1 obec, která obecní policii má. Obce byly vybírány podle počtu obyvatel, kdy dolní hranice byla stanovena na 900 obyvatel. Obce s nižším počtem obyvatel představují potenciálně odlehlé hodnoty. Celkový vzorek obcí a měst se zřízenou obecní či městskou policií, vhodný pro zkoumání, činil 23 veličin. Celkový vzorek obcí a měst bez zřízené obecní či městské policie, vhodný pro zkoumání, činil 63 veličin. U každé obce, městyse i města byly pro každý rok (2014-2023) zjištěny trestné činy krádeže a počet obyvatel. Následně byl proveden přepočítání trestných činů krádeže na 1 000 obyvatel. Takto upravená data byla následně zpracována pomocí statistických metod.

Pro analýzu byla použita deskriptivní a zároveň explanatorní, vícepřípadová, srovnávací případová studie, jejímž předmětem je zhodnotit vliv přítomnosti obecní policie na vývoj trestné činnosti ve městech, městysech a obcích se zřízenou OP a městech, městysech a obcích bez OP. Nástrojem případové studie je statistický test. Předtím, než byl konkrétní statistický test použit, bylo zjištěno, zda test splňuje požadované předpoklady. Nejprve byl proveden statistický neparametrický Mann-Whitney U test pro všechny roky dohromady. Do analýzy tedy vstupovala sečtená a následně přepočtená data za všechny roky najednou. Hladina významnosti α byla stanovena na 0,05. Porovnáním s p-hodnotou 0,014019 získanou vůči α je patrné, že α je vyšší, což vede k zamítnutí nulové hypotézy ve prospěch alternativní hypotézy. Rozdíl v míře páchaní trestného činu krádeže mezi územně samosprávnými celky s a bez zřízené obecní policie je evidentní. Závěrem lze konstatovat, že trestná činnost může být ovlivněna řadou faktorů.

V období mezi lety 2014 a 2022 byl také využit neparametrický Mann-Whitney U test. Tento test byl použit z důvodu, že vstupní data nespĺňovala předpoklad normality, tedy nevykazovala normální rozložení pravděpodobnosti. Na základě výsledků Mann-Whitney

U testu byla nulová hypotéza (H_0) zamítnuta ve prospěch alternativní hypotézy (H_1). Tvrdit, že přítomnost obecní policie nemá vliv na míru páchání trestné činnosti krádeže, nebo že neexistuje rozdíl mezi územně samosprávnými celky s a bez obecní policie, není pravdivé. V roce 2023 byl použit parametrický dvouvýběrový t-test, protože data vykazovala normální rozložení pravděpodobnosti. Hypotézy byly formulovány podobně jako v předchozích letech a také byla zamítnuta nulová hypotéza ve prospěch alternativní hypotézy. Tím byl potvrzen rozdíl v míře páchání trestného činu krádeže mezi územně samosprávnými celky s a bez obecní policie.

Průměr počtu trestných činů krádeže na 1 000 obyvatel je nižší v obcích, městysech a městech bez obecní policie než v těch obcích, městysech a městech, které obecní nebo městskou policii zřízenou mají. Bylo prokázáno, že OP či MP je zřizována tam, kde je větší počet TČ krádeže, a i přesto tam zůstává statisticky významný rozdíl oproti obcím, městysům a městům, kde OP nebo MP není. Prokázalo se tedy, že v jednotlivých ÚSC, které mají zřízenou OP (MP) je větší počet TČ krádeže. Racionálně lze říci, že tam, kde je větší počet TČ se zřizuje OP (MP) s cílem jejich četnost snižovat či nejlépe odstranit. Pravděpodobně to stav kriminality v daném území zlepší, ale nelze zjistit či prokázat jak. Závěrem lze konstatovat, že je logické, že malé obce a městyse nemají obecní policii, protože náklady na její zřízení by převyšovaly očekávané přínosy z jejího zřízení.

POUŽITÁ LITERATURA

- [1] ČERVENÁ VODA. *Hlavní strana Červená Voda*. Online. 2024 [cit. 2024-03-14]. Dostupné z: <https://www.cervenavoda.cz/>
- [2] ČESKÁ TŘEBOVÁ. *Město Česká Třebová*. Online. 2024. [cit. 2024-04-05]. Dostupné z: <https://www.ceska-trebova.cz/>.
- [3] ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Obce Pardubického kraje – aktuální počet obyvatel a výměra*. Online. 2023 [cit.2024-03-26]. Dostupné z: https://www.czso.cz/csu/xo/obce_pardubickeho_kraje_aktualni_pocet_obyvatel_a_vymera.
- [4] ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Počet obyvatel – vybrané území*. Online. 2024. [cit.2024-03-26]. Dostupné z: https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objektparametry&z=T&f=TABULKA&katalog=33155&sp=A&filtr=G%7EF_M%7EF_Z%7EF_R%7EF_P%7E_S%7E_U%7E301_null_&pvo=DEM14&u=v109__VUZEMI__43__579947&str=v109.
- [5] FIELD, A. *Discovering Statistics Using IBM SPSS Statistics*. 5. Velká Británie: Univerzita v Sussexu, 2017. 1 104 pp. ISBN 9781526445780.
- [6] FIRŠTOVÁ, Jana a ZÁMEK, David. *Prevence kriminality – nedílná součást systému vnitřní bezpečnosti*. Právní monografie. Praha: Wolters Kluwer, 2021, 192 s. ISBN 978-80-7676-057-8.
- [7] GRIVNA, T., SCHEINOST M. a ZOUBKOVÁ I. *Kriminologie*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, 587 s. ISBN 978-80-7598-554-5.
- [8] HENDL, J. *Přehled statistických metod: analýza a metaanalýza dat*. 4., rozš. vyd. Praha: Portál, 2012. ISBN 978-80-262-0200-4.
- [9] HOWELL, D. C. *Statistical Methods for Psychology*. 5. Kalifornie: Pacific Grove, 2002. 802 pp. ISBN 978-0-5343-7770-0.
- [10] HRINKO, M. *Pořádková činnost policie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2020, 354 s. ISBN 978-80-7380-793-1.
- [11] JANÁČEK, J. *Statistika jednoduše: průvodce světem statistiky*. Praha: Grada Publishing, 2022, 120 s. ISBN 978-80-271-1738-3.
- [12] LIPSET, S. M. (1959). *Some Social Requisites of Democracy: Economic Development and Political Legitimacy*. *The American Political Science Review*, 53(1), 69–105. <https://doi.org/10.2307/1951731>

- [13] MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Mapy budoucnosti II*. Online. 2019. [cit. 2024-04-01]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/mapy-budoucnosti-ii.aspx>.
- [14] MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Názory a postoje obyvatel na otázky spojené s problematikou kriminality a její prevencí hlavní zjištění*. Online. 2020[cit.2023-11-22]. Dostupné z: [file:///C:/Users/Asus/Downloads/Hlavn%C3%AD_zji%C5%A1t%C4%9Bn%C3%AD_2020%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Asus/Downloads/Hlavn%C3%AD_zji%C5%A1t%C4%9Bn%C3%AD_2020%20(1).pdf).
- [15] MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Statistiky kriminality – dokumenty*. Online. 2024. [cit. 2024-03-26]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/statistiky-kriminality-dokumenty.aspx>.
- [16] MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Zpráva o bezpečnostní situaci na území ČR za rok 2022*. Online. 2022 [cit. 2023-11-22]. Dostupné z: file:///C:/Users/Asus/Desktop/DP%20-%20BATA/Zprava_o_bezpecnostni_situaci_na_uzemi_CR_za_rok_2022.pdf.
- [17] MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Zpráva o situaci v oblasti veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti na území České republiky*. Online. 2023 [cit. 2023-11-22]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/statistiky-kriminality-dokumenty.aspx>.
- [18] MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ ČESKÉ REPUBLIKY. *Bezpečnostní strategie české republiky 2023*. Online. 2023 [cit. 2023-11-22]. Dostupné z: <https://www.mapakriminality.cz/>.
- [19] NEUMAN, L., W. *Social Research Methods: Qualitative and Qvantitative Approaches*. 4. Kalifornie: Allyn and Bacon, 2013. ISBN 0205297714.
- [20] OPATOVICE NAD LABEM. *Obec Opatovice nad Labem*. Online. 2024 [cit. 2024-03-05]. Dostupné z: <https://www.opatovicenadlabem.cz/>.
- [21] OSMANČÍK, O. *Kriminologický úvod do problematiky prevence kriminality*. In *Prevence kriminality ve městech. Sborník přednášek – kurs pro manažery prevence kriminality*. Benešov: Ministerstvo vnitra ČR, Odbor prevence kriminality, 1997. ISBN 15 258 7-10.
- [22] OTT, L. R. a LONGNECKER, M. T. *An Introduction to Statistical Methods and Data Analysis*. 7. Cengage Learning, 2021. 1296 pp. ISBN 0357670620.
- [23] PARDUBICKÝ KRAJ. *Pardubický kraj-Samospráva* Online. 2018 [cit. 2024-03-26]. Dostupné z: <https://www.pardubickykraj.cz/samosprava>

- [24] POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Kriminalita v ČR a EU - (2011–2021)*. Online. 2023 Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/kriminalita-v-cr-a-eu-20112021>.
- [25] POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Mapa kriminality*. Online. 2023 [cit. 2023-11-22]. Dostupné z: <https://kriminalita.policie.cz/>.
- [26] POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Ministerstvo vnitra a Policie ČR zveřejňují mapy kriminality*. Online. 2020. [cit. 2024-04-01]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/mapy-budoucnosti-prinesou-vetsi-bezpecnost-do-obci-a-mest.aspx>.
- [27] POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Vývoj registrované kriminality v roce 2022*. Online. 2022 [cit. 2023-11-22]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/vyvoj-registrovane-kriminality-v-roce-2022.aspx>.
- [28] PREVENCE SE MUSÍ VYPLATIT. *Prevence kriminality*. Online. 2023 [cit. 2023-11-22]. Dostupné z: <https://prevencekriminality.cz/prevence-kriminality/>.
- [29] PROFI PRESS S.R.O. *Ekonomika fungování obecní policie*. Online. 2024. [cit. 2024-04-02]. Dostupné z: <https://moderniobec.cz/ekonomika-fungovani-obecni-policie/>.
- [30] PROJEKT OTEVŘENÉ SPOLEČNOSTI. *Mapa kriminality*. Online. 2023. Dostupné z: <https://www.mapakriminality.cz/>. [cit. 2023-11-22].
- [31] REMR, Jiří a Jan HENDL, 2017. *Metody výzkumu a evaluace*. Praha: Knihy Dobrovský. ISBN 978-80-262-1192-1.
- [32] SAMUELSON, P., A. a NORDHAUS, W., D. *Ekonomie*. 17. NS Svoboda, 2013. ISBN 978-80-205-0629-0.
- [33] SLATIŇANY. *Slatiňany*. Online. 2024 [cit. 2024-03-14]. Dostupné z: <https://www.slatinany.cz/>
- [34] ŠEBESTA, P. *Zákon o obecní policii: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2018, 279 s. ISBN 978-80-7552-455-3.
- [35] TOMÁŠEK, J. *Prevence kriminality*. Praha: VŠRR, 2014. ISBN 978-80-87174-32-6.
- [36] TOUŠEK, Ladislav; WALACH, Václav; KUPKA, Petr; TVRDÁ, Kateřina; BRENDZOVÁ, Alica et al. *Labyrintem zločinu a chudoby: kriminalita a viktimizace v sociálně vyloučených lokalitách*. Společensko-ekologická edice., svazek 27. Brno: Doplněk, 2018, 216 s. ISBN 978-80-7239-340-4.

- [37] VETEŠNÍK, P., CHAUER I. a ZÍDKA A. *Obecní policie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013, 330 s. ISBN 978-80-7380-463-3.
- [38] YIN, R. K. *Case study research and applications: design and methods*. London: SAGE, 2018, 319 pp. ISBN 978-1-5063-3616-9.
- [39] Zákon č. 13/1997 Sb., *o pozemních komunikacích*, ve znění pozdějších předpisů.
- [40] Zákon č. 239/2000 Sb., *o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů*, ve znění pozdějších předpisů.
- [41] Zákon č. 273/2008 Sb., *o Policii České republiky*, ve znění pozdějších předpisů.
- [42] Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník*, ve znění pozdějších předpisů.
- [43] Zákon č. 553/1991 Sb., *České národní rady o obecní policii*, ve znění pozdějších předpisů.
- [44] Zákon č. 583/2008 Zb., *o prevencii kriminality a inej protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov*.
- [45] ZAPLETAL, J. a kol. *Prevence kriminality*. 3. přepracované vydání. Praha: PA ČR. 2008, 108 s. ISBN 978-80-7251-270-6.
- [46] ŽAMBERK. *Žamberk: Titulní stránka*. Online. 2024 [cit. 2024-03-14]. Dostupné z: <https://www.zamberk.cz/>

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A: Počet trestných činů krádeže ve městech Pardubického kraje bez OP v letech 2014 až 2023.

Příloha B: Počet trestných činů krádeže v obcích Pardubického kraje bez OP v letech 2014 až 2023.

Příloha C: Počet trestných činů krádeže v městech Pardubického kraje se zřízenou OP v letech 2014 až 2023.

Příloha D: Počet trestných činů krádeže v obci Pardubického kraje se zřízenou OP v letech 2014 až 2023.

Příloha E: Počet obyvatel ve městech Pardubického kraje bez MP v letech 2014 až 2023.

Příloha F: Počet obyvatel v obcích Pardubického kraje bez OP v letech 2014 až 2023.

Příloha G: Počet obyvatel ve městech Pardubického kraje se zřízenou MP v letech 2014 až 2023.

Příloha H: Počet obyvatel v obcích Pardubického kraje se zřízenou OP v letech 2014 až 2023.

Příloha CH: Přepočtené trestných činů krádeže na 1000 obyvatel ve městech Pardubického kraje bez MP v letech 2014 až 2023.

Příloha I: Přepočtené trestných činů krádeže na 1000 obyvatel v obcích Pardubického kraje bez OP v letech 2014 až 2023.

Příloha J: Přepočtené trestných činů krádeže na 1000 obyvatel ve městech Pardubického kraje se zřízenou MP v letech 2014 až 2023.

Příloha K: Přepočtené trestných činů krádeže na 1000 obyvatel v obcích Pardubického kraje se zřízenou OP v letech 2014 až 2023.

PŘÍLOHA A: Počet trestných činů krádeže ve městech Pardubického kraje bez OP v letech 2014 až 2023.

Počet trestných činů krádeže ve městech Pardubického kraje bez OP v letech 2014 až 2023, zdroj: Mapa kriminality.

MĚSTA bez MP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Slatiňany	0	4	23	21	13	16	13	25	20	22
Brandýs nad Orlicí	0	1	4	10	6	4	3	5	4	3
Bystré	0	0	4	0	2	4	1	4	4	2
Dašice	0	0	9	4	18	6	9	6	6	12
Holice	2	5	61	50	79	54	55	23	37	40
Horní Jelení	0	3	8	10	7	4	2	4	5	5
Choceň	0	11	49	61	30	44	46	29	40	40
Chrast	0	0	22	15	13	11	1	7	11	9
Jablonné nad Orlicí	0	3	9	18	5	8	8	5	3	6
Králíky	1	1	26	16	27	20	12	9	10	19
Luže	0	2	24	12	8	9	10	17	16	7
Nasavrky	0	1	3	4	4	3	2	6	3	3
Proseč	1	1	10	5	8	5	3	2	4	3
Ronov nad Doubravou	0	0	19	4	23	4	9	11	17	10
Seč	0	2	13	16	17	17	16	15	20	12
Třemošnice	0	0	23	14	21	13	7	16	21	14

Zdroj: vlastní zpracování podle dat z mapy kriminality.

PŘÍLOHA B: Počet trestných činů krádeže v obcích Pardubického kraje bez OP v letech 2014 až 2023.

OBCE bez OP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Červená Voda	0	4	17	18	9	14	12	8	6	13
Borová	0	0	3	6	3	3	3	1	2	1
Brněnec	0	0	2	11	5	4	6	2	5	1
Břehy	0	2	4	5	8	4	3	0	3	1
Bystřec	0	0	1	2	3	2	1	1	1	5
Býšť	1	4	15	14	1	6	1	7	10	0
Čeperka	1	2	3	7	3	9	5	2	6	6
Čistá	0	1	5	3	6	3	2	2	5	1
Dlouhá Třebová	0	0	1	1	4	3	5	10	2	1
Dolní Čermná	0	1	5	6	5	5	4	2	2	3
Dolní Dobrouč	0	0	9	6	1	5	3	2	0	3
Dolní Roveň	0	1	9	4	8	4	5	5	9	9
Dolní Ředice	0	1	1	3	3	4	4	5	8	5
Dolní Újezd	0	1	4	2	2	7	1	0	0	7

Horní Čermná	0	0	4	5	8	1	0	1	5	3
Horní Ředice	0	2	5	3	4	4	2	0	2	5
Hradec nad Svitavou	0	0	3	4	5	4	3	5	5	9
Choltice	0	1	5	5	9	11	7	4	6	3
Chroustovice	0	0	5	6	5	5	4	6	6	0
Jaroměřice	0	2	9	2	1	2	2	4	2	3
Jedlová	0	0	7	0	5	2	2	0	3	3
Krouna	0	1	4	3	8	6	4	3	6	5
Kunčina	0	2	6	3	3	3	3	2	2	0
Libchavy	0	0	4	4	1	2	4	6	5	6
Lukavice	0	1	0	1	2	6	2	6	4	2
Městečko Trnávka	0	6	5	0	9	1	8	5	3	3
Mikulovice	0	1	3	1	2	3	5	5	6	2
Miřetice	0	0	3	3	3	3	2	5	0	2
Moravany	0	1	5	6	11	4	2	2	14	7
Němčice	0	0	5	1	0	1	0	3	4	4
Opatov	0	0	2	2	3	2	4	7	4	2
Osík	0	0	1	3	1	1	1	0	1	1
Ostřešany	0	0	1	0	2	4	1	2	2	3
Pomezí	0	0	4	8	3	3	2	0	2	3
Prachovice	0	2	2	1	10	8	3	2	9	10
Radiměř	0	1	2	2	0	4	1	0	2	1
Rosice	0	0	3	5	4	3	5	2	3	4
Rudoltice	0	1	10	10	7	2	7	10	6	3
Rybitví	0	2	10	9	6	5	10	7	5	6
Řečany nad Labem	0	0	10	9	7	7	4	2	7	6
Sloupnice	0	1	5	3	0	4	2	3	4	6
Sobětuchy	0	0	3	2	0	3	5	2	3	5
Srčh	0	1	4	4	5	4	4	6	3	3
Staré Hradiště	0	0	7	6	10	3	4	4	14	8
Staré Město	0	1	4	8	7	5	5	2	3	1
Trhová Kamenice	0	1	3	2	2	0	1	1	9	5
Zaječice	0	1	4	5	3	2	0	1	4	0

Zdroj: vlastní zpracování podle dat z mapy kriminality.

PŘÍLOHA C: Počet trestných činů krádeže v městech Pardubického kraje se zřízenou OP v letech 2014 až 2023.

MĚSTA s MP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Březová nad Svitavou	0	1	9	9	8	2	4	2	5	11
Česká Třebová	1	28	136	149	88	109	90	107	95	86
Heřmanův Městec	1	2	30	28	26	21	24	14	24	21
Hlinsko	0	0	53	42	38	43	32	33	36	31
Hrochův Týnec	0	4	7	19	17	10	4	6	11	8
Chrudim	1	18	141	184	118	177	119	125	200	143
Chvaletice	0	1	22	11	17	16	7	17	39	17
Jevíčko	1	0	16	7	4	7	15	7	9	10
Lanškroun	1	6	71	61	51	76	71	47	48	51
Lázně Bohdaneč	1	5	22	19	21	24	10	19	13	14
Letohrad	0	1	20	21	29	31	20	9	16	20
Litomyšl	3	18	88	57	71	64	63	39	41	37
Moravská Třebová	1	12	107	93	66	61	58	42	51	54
Polička	2	4	53	49	42	51	35	22	21	39
Přelouč	2	13	75	80	68	93	58	67	111	84
Sezemice	0	5	16	21	14	12	12	6	9	10
Skuteč	0	4	21	15	24	16	19	17	16	8
Svitavy	4	16	108	119	86	146	118	77	114	123
Ústí nad Orlicí	1	26	85	79	66	83	73	47	61	75
Vysoké Mýto	5	11	86	56	44	76	67	43	50	57
Žamberk	2	12	32	30	27	39	23	19	32	37
Pardubice	11	143	972	1051	1040	1034	822	899	858	840

Zdroj: vlastní zpracování podle dat z mapy kriminality.

PŘÍLOHA D: Počet trestných činů krádeže v obci Pardubického kraje se zřízenou OP v letech 2014 až 2023.

OBEC s OP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Opatovice n. Lab.	0	3	16	19	13	14	9	10	17	18

Zdroj: vlastní zpracování podle dat z mapy kriminality.

PŘÍLOHA E: Počet obyvatel ve městech Pardubického kraje bez MP v letech 2014 až 2023.

MĚSTA bez MP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Slatiňany	4191	4198	4206	4184	4187	4217	4178	4 102	4210	4210
Brandýs nad Orlicí	1361	1349	1345	1322	1303	1316	1316	1 295	1310	1310

Bystré	1586	1588	1569	1566	1540	1515	1493	1 463	1575	1575
Dašice	2254	2282	2284	2302	2303	2367	2365	2 261	2 439	2 439
Holice	6531	6514	6502	6545	6574	6581	6603	6 542	6 813	6 813
Horní Jelení	2014	2032	2031	2052	2058	2068	2082	2 070	2 112	2 112
Choceň	8794	8786	8736	8666	8646	8648	8584	8 477	8708	8 708
Chrast	3133	3115	3129	3100	3098	3131	3148	3 138	3 159	3 159
Jablunné nad Orlicí	3193	3161	3136	3157	3189	3149	3137	2 904	3023	3023
Králíky	4351	4300	4289	4224	4196	4205	4158	4 002	4 143	4 143
Luže	2527	2517	2547	2567	2560	2594	2619	2 590	2613	2613
Nasavrky	1669	1673	1666	1666	1679	1676	1678	1 674	1 712	1 712
Proseč	2110	2087	2086	2076	2084	2093	2086	2 068	2096	2096
Ronov nad Doubravou	1700	1684	1686	1689	1686	1697	1699	1 746	1 757	1 757
Seč	1684	1680	1684	1708	1720	1737	1753	1 738	1823	1823
Třemošnice	3152	3109	3103	3070	3065	3059	3039	3 021	3 250	3 250

Zdroj: vlastní zpracování podle dat z mapy kriminality.

PŘÍLOHA F: Počet obyvatel v obcích Pardubického kraje bez OP v letech 2014 až 2023.

OBCE	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Červená Voda	3068	3068	3003	2975	3018	3005	2990	2927	2970	3007
Borová	983	984	993	1014	1017	1011	1023	1029	1045	1045
Brněnec	1301	1305	1308	1305	1274	1259	1269	1258	1254	1223
Břehy	1006	997	1010	1026	1044	1040	1062	1090	1115	1137
Bystřec	1133	1147	1154	1156	1170	1166	1146	1140	1145	1134
Býšť	1522	1510	1508	1534	1554	1549	1577	1605	1674	1672
Čeperka	1044	1090	1091	1104	1137	1162	1183	1152	1175	1181
Čistá	974	978	975	974	983	981	969	980	1025	1037
Dlouhá Třebová	1280	1274	1290	1304	1303	1321	1326	1329	1318	1303
Dolní Čermná	1318	1335	1316	1345	1345	1329	1334	1356	1385	1371
Dolní Dobrouč	2588	2581	2593	2578	2577	2598	2604	2570	2612	2588
Dolní Roveň	1985	1997	2002	2031	2033	2050	2076	2064	2120	2116
Dolní Ředice	878	897	919	942	963	973	977	997	1014	1046
Dolní Újezd	1981	1966	1982	1963	1936	1967	1961	1955	1974	1954
Horní Čermná	983	998	1005	1022	1023	1010	1010	996	1015	991
Horní Ředice	1024	1033	1043	1027	1027	1036	1051	1071	1072	1070
Hradec nad Svitavou	1681	1700	1714	1693	1697	1706	1723	1669	1671	1687
Choltice	1107	1111	1121	1121	1141	1171	1193	1198	1225	1244
Chroustovice	1264	1292	1260	1271	1253	1254	1236	1232	1239	1254
Jaroměřice	1180	1203	1202	1181	1173	1174	1169	1166	1172	1169
Jedlová	1044	1040	1034	1022	1027	1020	1021	1039	1050	1062
Krouna	1364	1392	1403	1414	1416	1421	1429	1425	1446	1425

Kunčina	1391	1383	1371	1382	1391	1389	1373	1370	1389	1375
Libchavy	1698	1713	1737	1747	1758	1759	1771	1757	1788	1786
Lukavice	879	867	870	861	864	869	876	884	907	918
Městečko Trnávka	1424	1390	1400	1401	1406	1413	1396	1372	1414	1401
Mikulovice	1168	1197	1217	1261	1265	1262	1270	1296	1381	1374
Miřetice	1238	1243	1263	1277	1288	1311	1297	1289	1288	1306
Moravany	1833	1841	1844	1869	1868	1862	1860	1822	1861	1861
Němčice	968	959	996	999	1009	1022	1030	1013	1046	1038
Opatov	1148	1156	1143	1152	1146	1174	1190	1 187	1202	1169
Osík	1027	1022	1021	1016	1009	1015	1025	1 021	1054	1046
Ostřešany	1026	1064	1052	1067	1097	1097	1099	1 104	1120	1122
Pomezí	1242	1236	1217	1229	1247	1249	1261	1 264	1 290	1 306
Prachovice	1428	1402	1390	1423	1434	1415	1438	1 404	1428	1422
Radiměř	1088	1083	1105	1114	1118	1144	1158	1 151	1 176	1 209
Rosice	1358	1356	1364	1395	1391	1375	1390	1 383	1386	1377
Rudoltice	1822	1849	1859	1879	1915	1933	1947	1 941	1 982	1 975
Rybitví	1378	1381	1371	1355	1342	1326	1328	1 321	1442	1461
Řečany nad Labem	1359	1358	1358	1364	1360	1355	1370	1 383	1 423	1 421
Sloupnice	1692	1713	1704	1704	1727	1710	1717	1 748	1809	1836
Sobětuchy	912	920	961	968	975	992	992	996	1 027	993
Srčh	1547	1554	1588	1630	1658	1659	1659	1 686	1711	1745
Staré Hradiště	1726	1774	1829	1861	1900	1917	1913	1 898	2 008	2 053
Staré Město	1009	1004	1000	1012	1010	1027	1027	1 031	1030	1039
Trhová Kamenice	930	923	908	928	938	938	965	956	1 017	1 020
Zaječice	1070	1080	1078	1056	1062	1062	1058	1024	1060	1066

Zdroj: vlastní zpracování podle dat z ČSÚ.

PŘÍLOHA G: Počet obyvatel ve městech Pardubického kraje se zřízenou MP v letech 2014 až 2023.

POČET OBYVATEL ve MĚSTECH s MP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Březová nad Svitavou	1723	1719	1692	1666	1655	1644	1629	1636	1619	1 614
Česká Třebová	15771	15710	15608	15512	15508	15384	15267	15062	15203	15119
Heřmanův Městec	4845	4853	4845	4812	4835	4856	4807	4721	4912	4960
Hlinsko	9895	9831	9759	9697	9677	9642	9602	9416	9596	9577
Hrochův Týnec	2089	2071	2028	2039	2021	2026	2082	2051	2272	2318
Chrudim	23002	23061	23102	23133	23151	23168	23140	22773	23443	23441
Chvaletice	3055	3026	3025	3006	2971	2962	2934	2910	2921	2927
Jevíčko	2812	2827	2840	2850	2841	2801	2790	2792	2859	2797
Lanškroun	10083	10031	9994	10000	9991	9906	9800	9326	9709	9849
Lázně Bohdaneč	3435	3458	3460	3539	3525	3543	3541	3438	3507	3494
Letohrad	6303	6238	6283	6315	6402	6406	6439	6377	6503	6445

Litomyšl	10077	10043	10097	10278	10429	10378	10240	9914	10441	10493
Moravská Třebová	10351	10267	10224	10111	10070	9948	9795	9656	9685	9715
Polička	8820	8783	8746	8751	8748	8813	8808	8710	8910	8939
Přelouč	9036	9127	9252	9394	9659	9880	9875	9315	9971	10137
Sezemice	3662	3728	3798	3864	3945	3988	4039	4062	4268	4268
Skuteč	5128	5055	5053	5070	5046	5047	5059	5022	5071	5071
Svitavy	17112	17005	16949	16937	16838	16758	16601	16261	16186	16186
Ústí nad Orlicí	14322	14226	14164	14163	14196	14280	14209	13936	14141	14141
Vysoké Mýto	12419	12404	12390	12318	12335	12288	12267	12007	12333	12333
Žamberk	6059	6062	6059	6066	6104	6077	6028	5918	5951	5951
Pardubice	89693	89638	90044	90335	90688	91727	91 755	88 520	92 149	92 362

Zdroj: vlastní zpracování podle dat z ČSÚ.

PŘÍLOHA H: Počet obyvatel v obcích Pardubického kraje se zřízenou OP v letech 2014 až 2023.

POČET OBYVATEL v OBCÍCH s OP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Opatovice nad Labem	2 517	2 531	2 524	2 556	2 585	2 598	2 643	2 652	2 788	2 788

Zdroj: vlastní zpracování podle dat z ČSÚ

PŘÍLOHA CH: Přepočet trestných činů krádeže na 1000 obyvatel ve městech Pardubického kraje bez MP v letech 2014 až 2023.

MĚSTA bez MP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Slatiňany	0	0,952835	5,468379	5,01912	3,104848	3,794166	3,111537	6,094588	4,750594	5,225653
Brandýs nad Orlicí	0	0,74129	2,973978	7,564297	4,604758	3,039514	2,279635	3,861004	3,053435	2,290076
Bystré	0	0	2,549395	0	1,298701	2,640264	0,669792	2,734108	2,539683	1,269841
Dašice	0	0	3,940455	1,737619	7,815892	2,534854	3,805497	2,653693	2,460025	4,920049
Holice	0,306232	0,767578	9,381729	7,639419	12,01704	8,20544	8,329547	3,515744	5,430794	5,871129
Horní Jelení	0	1,476378	3,938946	4,873294	3,401361	1,934236	0,960615	1,932367	2,367424	2,367424
Choceň	0	1,251992	5,608974	7,039003	3,469813	5,087882	5,358807	3,421022	4,593477	4,593477
Chrast	0	0	7,031	4,83871	4,196256	3,513255	0,317662	2,23072	3,482115	2,849003
Jablonné nad Orlicí	0	0,949067	2,869898	5,701615	1,56789	2,540489	2,550207	1,721763	0,992392	1,984783
Králíky	0,229832	0,232558	6,062019	3,787879	6,4347	4,756243	2,886003	2,248876	2,41371	4,586049
Luže	0	0,794597	9,42285	4,674718	3,125	3,469545	3,818251	6,563707	6,12323	2,678913
Nasavrky	0	0,597729	1,80072	2,40096	2,38237	1,789976	1,191895	3,584229	1,752336	1,752336
Proseč	0,473934	0,479157	4,793864	2,408478	3,838772	2,388915	1,438159	0,967118	1,908397	1,431298
Ronov nad Doubravou	0	0	11,26928	2,368265	13,64176	2,357101	5,297234	6,300115	9,675583	5,69152
Seč	0	1,190476	7,719715	9,367681	9,883721	9,786989	9,12721	8,63061	10,97093	6,582556
Třemošnice	0	0	7,412182	4,560261	6,85155	4,249755	2,303389	5,29626	6,461538	4,307692

PŘÍLOHA I: Přepočtené trestných činů krádeže na 1000 obyvatel v obcích Pardubického kraje bez OP v letech 2014 až 2023.

OBCE bez OP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Červená Voda	0	1,3037 81	5,6610 06	6,0504 2	2,9821 07	4,6589 02	4,0133 78	2,7331 74	2,0202 02	4,3232 46
Borová	0	0	3,0211 48	5,9171 6	2,9498 53	2,9673 59	2,9325 51	0,9718 17	1,9138 76	0,9569 38
Brněnec	0	0	1,5290 52	8,4291 19	3,9246 47	3,1771 25	4,7281 32	1,5898 25	3,9872 41	0,8176 61
Břehy	0	2,0060 18	3,9603 96	4,8732 94	7,6628 35	3,8461 54	2,8248 59	0	2,6905 83	0,8795 07
Bystřec	0	0	0,8665 51	1,7301 04	2,5641 03	1,7152 66	0,8726	0,8771 93	0,8733 62	4,4091 71
Býšť	0,6570 3	2,6490 07	9,9469 5	9,1264 67	0,6435 01	3,8734 67	0,6341 15	4,3613 71	5,9737 16	0
Čeperka	0,9578 54	1,8348 62	2,7497 71	6,3405 8	2,6385 22	7,7452 67	4,2265 43	1,7361 11	5,1063 83	5,0804 4
Čistá	0	1,0224 95	5,1282 05	3,0800 82	6,1037 64	3,0581 04	2,0639 83	2,0408 16	4,8780 49	0,9643 2
Dlouhá Třebová	0	0	0,7751 94	0,7668 71	3,0698 39	2,2710 07	3,7707 39	7,5244 54	1,5174 51	0,7674 6
Dolní Čermná	0	0,7490 64	3,7993 92	4,4609 67	3,7174 72	3,7622 27	2,9985 01	1,4749 26	1,4440 43	2,1881 84
Dolní Dobrouč	0	0	3,4708 83	2,3273 86	0,3880 48	1,9245 57	1,1520 74	0,7782 1	0	1,1591 96
Dolní Roveň	0	0,5007 51	4,4955 04	1,9694 73	3,9350 71	1,9512 2	2,4084 78	2,4224 81	4,2452 83	4,2533 08
Dolní Ředice	0	1,1148 27	1,0881 39	3,1847 13	3,1152 65	4,1109 97	4,0941 66	5,0150 45	7,8895 46	4,7801 15
Dolní Újezd	0	0,5086 47	2,0181 63	1,0188 49	1,0330 58	3,5587 19	0,5099 44	0	0	3,5823 95
Horní Čermná	0	0	3,9801	4,8923 68	7,8201 37	0,9900 99	0	1,0040 16	4,9261 08	3,0272 45
Horní Ředice	0	1,9361 08	4,7938 64	2,9211 3	3,8948 39	3,8610 04	1,9029 5	0	1,8656 72	4,6728 97
Hradec nad Svitavou	0	0	1,7502 92	2,3626 7	2,9463 76	2,3446 66	1,7411 49	2,9958 06	2,9922 2	5,3349 14
Choltice	0	0,9000 9	4,4603 03	4,4603 03	7,8878 18	9,3936 81	5,8675 61	3,3388 98	4,8979 59	2,4115 76
Chroustovice	0	0	3,9682 54	4,7206 92	3,9904 23	3,9872 41	3,2362 46	4,8701 3	4,8426 15	0
Jaroměřice	0	1,6625 1	7,4875 21	1,6934 8	0,8525 15	1,7035 78	1,7108 64	3,4305 32	1,7064 85	2,5662 96
Jedlová	0	0	6,7698 26	0	4,8685 49	1,9607 84	1,9588 64	0	2,8571 43	2,8248 59
Krouna	0	0,7183 91	2,8510 33	2,1216 41	5,6497 18	4,2223 79	2,7991 6	2,1052 63	4,1493 78	3,5087 72
Kunčina	0	1,4461 32	4,3763 68	2,1707 67	2,1567 22	2,1598 27	2,1849 96	1,4598 54	1,4398 85	0
Libchavy	0	0	2,3028 21	2,2896 39	0,5688 28	1,1370 1	2,2586 11	3,4149 12	2,7964 21	3,3594 62
Lukavice	0	1,1534 03	0	1,1614 4	2,3148 15	6,9044 88	2,2831 05	6,7873 3	4,4101 43	2,1786 49

Městečko Trnávka	0	4,3165 47	3,5714 29	0	6,4011 38	0,7077 14	5,7306 59	3,6443 15	2,1216 41	2,1413 28
Mikulovice	0	0,8354 22	2,4650 78	0,7930 21	1,5810 28	2,3771 79	3,9370 08	3,8580 25	4,3446 78	1,4556 04
Miřetice	0	0	2,3752 97	2,3492 56	2,3291 93	2,2883 3	1,5420 2	3,8789 76	0	1,5313 94
Moravany	0	0,5431 83	2,7114 97	3,2102 73	5,8886 51	2,1482 28	1,0752 69	1,0976 95	7,5228 37	3,7614 19
Němčice	0	0	5,0200 8	1,0010 01	0	0,9784 74	0	2,9615	3,8240 92	3,8535 65
Opatov	0	0	1,7497 81	1,7361 11	2,6178 01	1,7035 78	3,3613 45	5,8972 2	3,3277 87	1,7108 64
Osík	0	0	0,9794 32	2,9527 56	0,9910 8	0,9852 22	0,9756 1	0	0,9487 67	0,9560 23
Ostřešany	0	0	0,9505 7	0	1,8231 54	3,6463 08	0,9099 18	1,8115 94	1,7857 14	2,6737 97
Pomezí	0	0	3,2867 71	6,5093 57	2,4057 74	2,4019 22	1,5860 43	0	1,5503 88	2,2970 9
Prachovice	0	1,4265 34	1,4388 49	0,7027 41	6,9735 01	5,6537 1	2,0862 31	1,4245 01	6,3025 21	7,0323 49
Radiměř	0	0,9233 61	1,8099 55	1,7953 32	0	3,4965 03	0,8635 58	0	1,7006 8	0,8271 3
Rosice	0	0	2,1994 13	3,5842 29	2,8756 29	2,1818 18	3,5971 22	1,4461 32	2,1645 02	2,9048 66
Rudoltice	0	0,5408 33	5,3792 36	5,3219 8	3,6553 52	1,0346 61	3,5952 75	5,1519 84	3,0272 45	1,5189 87
Rybitví	0	1,4482 26	7,2939 46	6,6420 66	4,4709 39	3,7707 39	7,5301 2	5,2990 16	3,4674 06	4,1067 76
Řečany nad Labem	0	0	7,3637 7	6,5982 4	5,1470 59	5,1660 52	2,9197 08	1,4461 32	4,9191 85	4,2223 79
Sloupnice	0	0,5837 71	2,9342 72	1,7605 63	0	2,3391 81	1,1648 22	1,7162 47	2,2111 66	3,2679 74
Sobětuhy	0	0	3,1217 48	2,0661 16	0	3,0241 94	5,0403 23	2,0080 32	2,9211 3	5,0352 47
Srch	0	0,6435 01	2,5188 92	2,4539 88	3,0156 82	2,4110 91	2,4110 91	3,5587 19	1,7533 61	1,7191 98
Staré Hradiště	0	0	3,8272 28	3,2240 73	5,2631 58	1,5649 45	2,0909 57	2,1074 82	6,9721 12	3,8967 36
Staré Město	0	0,9960 16	4	7,9051 38	6,9306 93	4,8685 49	4,8685 49	1,9398 64	2,9126 21	0,9624 64
Trhová Kamenice	0	1,0834 24	3,3039 65	2,1551 72	2,1321 96	0	1,0362 69	1,0460 25	8,8495 58	4,9019 61
Zaječice	0	0,9259 26	3,7105 75	4,7348 48	2,8248 59	1,8832 39	0	0,9765 63	3,7735 85	0

Zdroj: vlastní zpracování na základě dat z mapy kriminality a ČSÚ.

PŘÍLOHA J: Přepočet trestných činů krádeže na 1000 obyvatel ve městech Pardubického kraje se zřízenou MP v letech 2014 až 2023.

MĚSTA s MP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Březová nad Svitavou	0	0,5817 34	5,3191 49	5,4021 61	4,8338 37	1,2165 45	2,4554 94	1,2224 94	3,0883 26	6,8153 66
Česká Třebová	0,0634 08	1,7823 04	8,7134 8	9,6054 67	5,6744 91	7,0852 83	5,8950 68	7,1039 7	6,2487 67	5,6882 07
Heřmanův	0,2063 98	0,4121 16	6,1919 5	5,8187 86	5,3774 56	4,3245 47	4,9927 19	2,9654 73	4,8859 93	4,2338 71

Městec										
Hlinsko	0	0	5,4308 84	4,3312 36	3,9268 37	4,4596 56	3,3326 39	3,5046 73	3,7515 63	3,2369 22
Hrochův Týnec	0	1,9314 34	3,4516 77	9,3182 93	8,4116 77	4,9358 34	1,9212 3	2,9254 02	4,8415 49	3,4512 51
Chrudim	0,0434 74	0,7805 39	6,1033 68	7,9540 05	5,0969 72	7,6398 48	5,1426 1	5,4889 56	8,5313 31	6,1004 22
Chvaletice	0	0,3304 69	7,2727 27	3,6593 48	5,7219 79	5,4017 56	2,3858 21	5,8419 24	13,351 59	5,8079 95
Jevíčko	0,3556 19	0	5,6338 03	2,4561 4	1,4079 55	2,4991 07	5,3763 44	2,5071 63	3,1479 54	3,5752 59
Lanškroun	0,0991 77	0,5981 46	7,1042 63	6,1	5,1045 94	7,6721 18	7,2448 98	5,0396 74	4,9438 67	5,1781 91
Lázně Bohdaneč	0,2911 21	1,4459 22	6,3583 82	5,3687 48	5,9574 47	6,7739 2	2,8240 61	5,5264 69	3,7068 72	4,0068 69
Letohrad	0	0,1603 08	3,1831 93	3,3254 16	4,5298 34	4,8392 13	3,1060 72	1,4113 22	2,4604 03	3,1031 81
Litomyšl	0,2977 08	1,7922 93	8,7154 6	5,5458 26	6,8079 39	6,1668 92	6,1523 44	3,9338 31	3,9268 27	3,5261 6
Moravská Třebová	0,0966 09	1,1687 93	10,465 57	9,1979 03	6,5541 21	6,1318 86	5,9213 88	4,3496 27	5,2658 75	5,5584 15
Polička	0,2267 57	0,4554 25	6,0599 13	5,5993 6	4,8010 97	5,7869 06	3,9736 6	2,5258 32	2,3569 02	4,3629 04
Přelouč	0,2213 37	1,4243 45	8,1063 55	8,5160 74	7,0400 66	9,4129 55	5,8734 18	7,1927	11,132 28	8,2864 75
Sezemice	0	1,3412 02	4,2127 44	5,4347 83	3,5487 96	3,0090 27	2,9710 32	1,4771 05	2,1087 16	2,3430 18
Skuteč	0	0,7912 96	4,1559 47	2,9585 8	4,7562 43	3,1702	3,7556 83	3,3851 06	3,1551 96	1,5775 98
Svitavy	0,2337 54	0,9409	6,3720 57	7,0260 38	5,1074 95	8,7122 57	7,1080 06	4,7352 56	7,0431 24	7,5991 6
Ústí nad Orlicí	0,0698 23	1,8276 4	6,0011 3	5,5779 14	4,6491 97	5,8123 25	5,1375 89	3,3725 6	4,3136 98	5,3037 27
Vysoké Mýto	0,4026 09	0,8868 11	6,9410 82	4,5461 93	3,5670 86	6,1848 96	5,4618 08	3,5812 44	4,0541 64	4,6217 47
Žamberk	0,3300 87	1,9795 45	5,2814	4,9455 98	4,4233 29	6,4176 4	3,8155 28	3,2105 44	5,3772 48	6,2174 42
Pardubice	0,1226 41	1,5953 06	10,794 72	11,634 47	11,467 89	11,272 58	8,9586 4	10,155 9	9,3110 07	9,0946 49

Zdroj: vlastní zpracování na základě dat z mapy kriminality a ČSÚ.

PŘÍLOHA K: Přepočtení trestných činů krádeže na 1000 obyvatel v obcích Pardubického kraje se zřízenou OP v letech 2014 až 2023.

OBCE s OP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Opatovice n. Labem	0	1,1853	6,339144	7,43349	5,029014	5,388761	3,405221	3,770739	6,097561	6,456241

Zdroj: vlastní zpracování na základě dat z mapy kriminality a ČSÚ.